

BEKLENEN NESİL

NECDET İÇEL

10

BEKLENEN NESİL

“Ne yapayım acele ettim kışta geldim,
Sizler cennet âsa bir baharda geleceksiniz”
diyen büyük Üstadın aziz hatırasına...

Beklenen Nesil

Necdet İÇEL

BEKLENEN NESİL

Editör
Seyit ERKAL

Görsel Yönetmen
Engin ÇİFTÇİ

Kapak
İhsan DEMİRHAN

Mizanpaj
Mehmet SÜM

ISBN
975-7402-67-2

Yayın Numarası
55

Basım Yeri ve Yılı
Çağlayan Matbaası / İZMİR Tel: (0232) 252 20 96
Şubat 2006

Genel Dağıtım
Gökkuşağı Pazarlama ve Dağıtım
Alayköşkü Cad. No: 12 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 519 39 33 Faks: (0212) 519 39 01

Işık Yayınları
Emniyet Mahallesi Huzur Sokak No: 5
34676 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20
www.isikyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

4.BÖLÜM

5.BÖLÜM

GİRİŞ

Allah'ın sâlât ü selâmı, emn û emânı, hidâyeti sizlerin ve Hakk'a tâbi olanların üzerine olsun!

En büyük arzumuzu, çok mühim ve ciddi ihtiyacımızı -sizlerin sâfî duygularını da vesîle yaparak- Vehhâb-ı Kerîme arz etmek üzere huzurunuzdayım.

Cenab-ı Hakk, güzellikleri, bizim çapımıza göre değil de, arzumuzun şidetinin çapına göre lütfedecektir. Halimizi ve neye muhtaç olduğumuzu çok iyi bilen, Alîm ve Kerîm olan Allah'ın, arzularımızı yerine getireceğine inanıyoruz. Çünkü; işiten O[2], veren O[3], Kerîm O'dur[4]. Bu inanç ve ümitle huzurunuzda, daha doğrusu O'nun huzurundayım.

Evet; bizdeki isteme duygusunu veren O'dur. Vermek istediği için, istemek vermiştir.

"Eğer vermek istemeseydi, istemek vermezdi."[5]

---

1 Kur'ân-ı Kerim: Mülk Suresi, ayet:14

2 Kur'ân-ı Kerim: Bakara Suresi, ayet: 128

3 Kur'ân-ı Kerim: Al-i İmran Suresi, ayet: 8

4 Kur'ân-ı Kerim: Enfâl Suresi, ayet: 4

5 Ebu uaym-ı Hilyetü'l-Evliya ve tebakü'lAsfiya: C:3 shf: 263 Daru'l-Kutubi'l-Arabi Beyrut-1967 Ahmed b. Abdillah El-İsbehânî.

1. BÖLÜM

Bizim En Büyük Arzumuz

Bizler mahzun, mükedder ve boynu bükük, bir haldeyiz. Şu zulmet devrinde nur istiyoruz. Fetret devrinde, kurtarıcı, el bekliyoruz.

Devirlerin zulmü ve zulmeti nisbetinde, masumun ve mazlumun beklentisi, isteği artmıştır.

Beşer, o ilk devr-i cahiliye devrinde, zulmet üstüne bir hayat sürüyordu. Her yerde vahşet ve cehâlet hakimdi.

"Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta;

Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yerdi!

Fevzâ bütün afâkını sarmıştı zeminin,

Salgındı, bugün Şark'ı yıkan, tefrika derdi."[6]

denen bir devirdi. O devirde beçer, bir mâsum bekliyordu. Masum, Âsım demek olduğuna göre, Âsım'ını bekliyordu.

Beklenen Zât O (s.a.s.) İdi

Hz. İsa, O kurtarıcıyı (s.a.s.) beklediğini ilan ediyor; panayırlarda, şairler ve hatipler, hep O'ndan bahsediyordu.

---

6 M.Akif Ersoy, Safahat shf: 422 Edebî Eserler serisi, 8 Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları Ankara, 1990.

A. Kuss b. Saide Müjde Veriyor

Kuss b. Saide ki, Araplar'ın en meşhur hatibi ve muvahhidi idi. Panayırlarda binlerce insana hitab eder, pek çok insan, onun hitâbeleriyle bayılır kendinden geçerdi. Bir gün, yine böyle bir hitâbesinde şöyle demişti: "Yakında içinizden bir Nebî zuhur edecek. Ben Rahmet bulutunu üstünüzde hissediyorum. İçinizden biri çıkar, 'Ben Nebiyim' derse, sakın vakit kaybetmeyin O'na iman edin." Efendimiz (s.a.s.) ve Hz. Ebû Bekir de (r.a.) çocuk yaşlarıyla oradaydılar.

Kuss b.Saide, şu şiiriylede Peygamberlik gelmeden önce Risalet-i Ahmediye'yi ilan ediyordu.

"Bize gönderilenlerin en hayırlısı, peygamberlerin en üstünü olarak Ahmed'i gönderdi. Kâfileler O'nu ziyaret için yollara düştükçe ve bu teşvik edildikçe Allah O'na salât eylesin."[7]

B. Varaka b. Nevfel Müjde Veriyor

Varaka b. Nevfel, Efendimiz'in pak zevcesi Hatice-i Kübra'nın amca oğullarından âlim bir zât idi. Vahiy ilk başladığında Efendimiz telâş etmişti.

Olgun ve tecrübeli bir kadın olan Hatice-i Kübra, hadiseyi Varaka'ya anlatmış, Varaka da Efendimiz'i yanına istemişti. Vahiy hâletini Efendimiz'den dinledikten sonra, Varaka:

"Telâş etme, o hâlet vahiydir. Sana müjde. Beklenilen Nebî Sensin! İsâ (a.s.), seninle müjde vermiş."[8] demişti.

C. Hz. İsa (a.s.) Müjde Veriyor

Hz. İsa (a.s.), İncil'in âyeti ile:

"Ben gidiyorum, tâ size Farakli gelsin! Yani, Ahmet gelsin."[9] demişti.

---

7 Beyhâkî, Delâilü'n-Nübüvve, C:2 shf:111 yıl:1 Darü'l-Kutübü'l-İlmiyye, Beyrut, 1985.

8 a) Aliyyü'l-Kâri; Şerhu's Şifâ li'l Kâdi İyaz C:1 shf: 742 Darü'l-Kutubü'l-İlmiyye
b) İslâm Tarihi. M. Âsım Tötsal Mekke devri shf: 119 İrfan Yayınevi İst.1973.

Yine İncil'in diğer bir âyetinde Hz. İsa (a.s.): şöyle demişti:

"Ben Rabbimden; Hakk'ı, bâtıldan ayıran bir peygamberi istiyorum ki, ebede kadar beraberimizde bulunsun."[10]

Yine Hz. İsa (a.s.):

"Ama ben size hakkı söylüyorum. Benim gitmem, size faydalıdır. Zîra ben gitmeyince, tesellici size gelmez"[11] demiştir.

Beklenen Ma'sum Geldi

Ma'sum bekleniyordu; Âsım'ı istiyorlardı. Âsım'ın neslini gözlüyorlardı.

En sonunda beklenen Ma'sum geldi. Beşeri zulmetten kurtardı. Hakk'ı, bâtıldan ayırdı. Beşere mutluluk getirdi. Bedevî bir cemaatten, medenîlere üstâd olacak bir cemaatı def'aten yetiştirdi. Vahşet ve cehalet asrı, asr-ı saâdet oluverdi.

Derken, büyümüş kırkına gelmişti ki öksüz,
Başlarda gezen kanlı ayaklar suya erdi!
Bir nefhada insanlığı kurtardı O MA'SÛM,
Bir hamlede kayserleri, kisrâları serdi!
Aczin ki, ezilmekti bütün hakkı, dirildi;
Zulmün ki, zevâl aklına gelmezdi, geberdi!
Âlemlere rahmetti, evet, şer'-i mübîni,
Şehbâlini adl isteyenin yurduna gerdi.
Dünya neye sahipse, O'nun vergisidir hep;

---

9 a) Halebî, Ali b. Bürhaneddin, Sire, 1. III El-mektebetü'l-İslâmiye, Beyrut.
b) Kitab-ı mukaddes (Türkçe tercüme), Yeni Ahit Yuhanna, bâb: 16/tarihsiz. Ayet:7 shf: 110 Kitab-ı mukaddes şirket-i İst.1995.

10 a) Aliyyü'l Kârî, Şerhu'sŞşifâ lil kâdî Îyaz c:1 shf: 743 1-II Darü'l-Kutubül ilmiyye Beyrut, Tarihsiz.
b) Kitab-ı Mukaddes (Türkçe Tercüme), Yeni Ahit Yuhanna, bâb:14 Ayet: 16 shf, 110. Kitab-ı Mukaddes şirketi, İst.1995.

11 a) Kitab-ı Mukaddes (Türkçe Tercüme) Yeni ahit Yuhanna, babil, 6, Ayet, 7 shf: 112 Kitab-ı Mukaddes şirketi, İst.1995.
b) Nebhânî, Huccetüllahi, âlel ^âlemîn fî mu'cizât-ı Seyyid-il murselîn shf, 99 Dârü'l-fikr Beyrut, Tarihsiz.

Medyûn ona cem'iyyeti, medyûn ona ferdi.

Medyûndur o MA'SUMA bütün bir beşeriyyet...

Yâ Rab, bizi mahşerde bu ikrâr ile haşret."[12]

Devrimiz

Devrimiz, o devirden daha karanlıktır. Bugün, o devirden daha çok zulmet ve zulüm vardır. Vahşet ve cehalet vardır. Keyfîlik ve lâdînîlik vardır.

Belki bizler, çok korkunç bir kezzâbiyet devrinde yaşıyoruz.

Eskiden beri bütün usulcüler; "Her Musa'nın bir firavunu vardır" derler. Her nebînin karşısına, bir Firavun, bir Nemrut çıkmıştır.

Nebîlerin de kendi aralarında fazilet dereceleri vardır.

"O peygamberler ki, Biz onlardan bir kısmını diğerlerinden üstün kıldık..."[13] âyeti, bu hususa işaret eder.

Her Peygamberin Faziletin Nisbetinde Karşısında Bir Kâfir Vardır

Bir peygamber, hangi nisbette fazilette üstte ise, karşısında bulunan ve küfrün başını çeken kişi de aynı nisbette büyük bir kâfir olmuştur.

Bu ölçüye göre, en büyük Nebî, (ulûl'azm Nebî) Hz. Muhammed (s.a.s.)'dir. Öyle ise yeryüzündeki en büyük fesat şebekeside, Ebû Leheb, Ebu Cehil ve tayfasıdır. Bunlar, Firavun'dan da, Nemrud'dan da dehşetli kâfirlerdir.

Hâlbuki Ebû Cehil ve tayfası, küfür ve dini tahrip etme noktasında ki arzularını gerçekleştirememişlerdir.

Dinin gelişmesine mani olamamıştır. Kur'ân'ın nüzûlüne, okunmasına, anlaşılmasına, yaşanmasına mâni olamamıştır. Müminlerdeki tebliğ aşk ve heyacanını söndürememiştir. O

12 M. Akif Ersoy, Safahat, shf:422, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları Edebî Eserler Serisi, 8 Ankara-1990.

13 Kur'ân-ı Kerim Bakara Suresi, Ayet: 253.

nurânî ve bereketli topluluk arasına, fitne ve iftirak sokamamıştır. Onları parçalayıp bölememiştir. Peygamber aşkını, muhabbetini baltalayamamıştır. Allah sevgisini, Allah'a karşı ibadet neşvesini söndürememiştir.

Ebû Cehil ve etbaı, küfür ve tahribât noktasında arzuladığı hiçbir işi başaramamıştır. En nihayet Ebu Cehil, Bedir Savaşı'nda, çocuk denecek yaşta iki genç sahabe tarafından öldürülmüştür.[14]

Bu Devrin Kafirlerinin Yaptığı Tahribat

Devrimiz kâfirleri, küfür ve tahribat noktasında Ebu Cehil ve şebekesinin yapamadığı yıkımı gerçekleştirmişlerdir.

Müminlerdeki tebliğ ve irşad aşkını söndürmüşlerdir. Kur'ân'ı, hâlinden ve dilinden anlaşılmaz bir kitap haline getirmişlerdir.

Kur'ân bir başka vadide, "Ben Kur'ân'ın cemaatiyim" diyenler başka vadide olmuşlardır. Müminlerin arasına tefrika girmiş, kuvvet kaybolmuştur. İbadet aşkı-şevki kalmamıştır. Kalpler katılaşmış, gözyaşları kurumuştur. Ahlâk-ı âliye sıfırlanmış, aile düzeni yerle bir olmuştur. Cemiyette keşmekeşlikler, hercümerçler zuhur etmiştir.

M. Âkif bu durumu şöyle ifade etmiştir:

Müslümanlık nerde! Bizden geçmiş insanlık bile...

Âlem aldatmaksa maksad, aldanan yok, nâfile!

Kaç hakîkî Müslüman gördümse: Hep makberdedir;

Müslümanlık, bilmem amma, gâlibâ göklerdedir![15]

* * *

Görünmez âşinâ bir çehre olsun rehgüzârında;

Ne gurbettir çöken İslâm'a İslâm'ın diyarında?

---

14 M. Âsım Köksal İslâm tarihi, c:2 shf: 123-124 İrfan Yayınevi, İstanbul, 1975.

15 M. Akif Ersoy, Safahat Diyanet Yayınları, Edebî Eserler Serisi, 8 shf: 253, Ankara, 1990.

Umar mıydın ki: Mâ'betler, ibâdetler yetîm olsun?
Ezanlar arkasından ağlasın bir nesl-i me'yûsun?
Umar mıydın: Cemâ'at bekleyip durdukça minberler,
Dikilmiş dört direk görsün serilmiş bir yığın mermer?
Umar mıydın: Tavanlar yerde yatsın, rahneden bîtâb?
Eşiklerden yosun bitsin, örümcek bağlasın mihrâb,
Umar mıydın: O, taş taş devrilen, bünyân-ı mersûsun,
Şu virân kubbelerden böyle son feryâdı dem tutsun?
İşit: On dört asırlık bir cihânın inhidâmından,
Kopan ra'dın, ufuklar inliyor, hâlâ devâmından!
Civârın, manzarın, cevvin, muhîtin, her yerin mâtem;
Kulak ver: Çarpıyor bir mâtemin kalbinde bin âlem!
Ne hüsrandır ki: Doldursun bugün tevhîdin enkâzı,
O, hâkinden nebîler fışkıran, iklîm-i feyyâzı!
Gezerken tavr-ı istilâ alıp meydanda bin münker.
Şu milyonlarca îman "nehye kalkışsam" demez, ürker!
Ömürlerdir bir alçak zulme miskin inkıyâdından,
Silinmiş emr-i bil'ma'rûfun artık ismi yâdından.
Hayâ sıyrılmış, inmiş: Öyle yüzsüzlük ki her yerde...
Ne çirkin yüzler örtermiş meğer bir incecik perde!
Vefâ yok, ahde hürmet hiç, emânet lâfz-ı bî-medlûl;
Yalan râic, hıyânet mültezem her yerde, hak meçhul.
Yürekler merhametsiz, duygular süflî, emeller hâr;
Nazarlardan taşan ma'na ibâdullahı istihkâr.
Beyinler ürperir, yâ Rab, ne korkunç inkılâb olmuş:
Ne din kalmış, ne îman, din harâb, iman türâb olmuş!
Mefâhir kaynasın gitsin de, vicdanlar kesilsin lâl...

Bu izmihlâl-i ahlâki yürürken, durmaz istiklâl![16]

Devrimizin Felâketleri

Devrimiz, bir felaket ve helâket devri olmuştur. Asr Sûresindeki; "Asr'a yemin ederim ki, insan gerçekten ziyan içindedir."[17] ifadesi sanki bu asra işaret eder gibidir.

Asrımız, asr-ı vahşet ve cehalet asrı haline gelmiştir. Hz. Muhammed'in (s.a.s.) Veda Hutbesi'nde ifade buyurduğu dehşetli şahıslar, muhtemelen asrımızda da zuhur etmiştir.

Abdullah b. Ömer (r.a.) anlatıyor:

Veda haccına dair konuşuyorduk. Fakat o haccın, Rasûlullâh (s.a.s.) tarafından yapılan son hac olduğunu bilmiyorduk. O hacda Hz. Peygamber, Deccal hakkında uzun uzun konuştuktan sonra sözünü şöyle bitirdi:

"Allah, hiçbir peygamber göndermemiştir ki, o ümmetini Deccal'den sakındırmış olmasın. Nuh (a.s.) ve ondan sonra gelen peygamberlerin hepsi ümmetlerinin Deccal'e karşı uyanık olmalarını tembih etmişlerdir. Onun alametleri sizce malumdur. Dikkat edin, sizi şaşırtmasın. Rabbiniz şaşı değildir."[18]

Her asrın mebusunun, yani mücedditlerinin toplanıp Bediüzzaman'ı davet ettikleri yerde Bediüzzaman'a "Ey felâket-helâket asrının adamı!"[19] diye hitap etmişlerdir.

Bediüzzaman diyor ki:

"1335 senesi Eylül'ünde, dehrin hâdisâtının verdiği yeis ile şiddetle muztarip idim. Şu kesif zulmet içinde nur arıyordum. Mânen rüya olan yakazada bulamadım. Hakikaten yakaza olan rüya-yı sâdıkada bir ziya gördüm. Tafsilatı terk ile bana söylettirilmiş noktaları kaydedeceğim. Şöyle ki:

---

16 M. Akif Ersoy Safahat, shf, 386-387, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Edebî Eserler, 8 Ankara, 1990.

17 Kur'ân-ı Kerim, Asr Suresi, Ayet: 1-2

18 M. Yusuf Kandehlevi, hadislerle Müslümanlık Mütercimler: Ahmet M. Büyükçınar, A.Ömer Tekin, Mustafa Yalçın. c: 5 shf: 1775. Kalem Yayınları. 3.baskı İst.1979.

19 Bediüzzaman Said Nursî Tarihçe-i Hayat, shf: 115 Sözler Yayınevi 3. baskı İst.1990.

Bir Cuma gecesinde, nevm ile âlem-i misâle girdim. Biri geldi, dedi:

'Mukadderât-ı İslâm için teşekkül eden bir meclis-i muhteşem, seni istiyor.'

Gittim... Gördüm ki münevver, emsâlini dünyada görmediğim, selef-i salihînden ve âsarın meb'uslarından her asrın meb'usları içinde bulunur bir meclis gördüm. Hicâb edip, kapıda durdum. Onlardan bir zat dedi ki:

'Ey felâket, helâket asrının adamı! senin de re'yin var, fikrini beyan et!'[20]

Fetret Devrinde Kurtarıcı El

Fetret devirlerinde, hep bir kurtarıcı beklenmiştir. Farz-ı muhal eğer Hz. Muhammed'den (s.a.s.)'den sonra peygamber gelmesi bahis mevzûu olsaydı, yirminci asra peygamber veya peygamberler gelmesi lâzım idi. Ama peygamber gelmeyecek. Çünkü, Hz. Muhammed (s.a.s.) son peygamberdir. Peygamberlik zincirinin son halkasıdır. O "Ve hâtemen Nebiyyîn'dir."[21] Yani Peygamberlerin sonuncusudur.

Ama biz bekliyoruz. Bir kurtacırıcı el bekliyoruz. Peygamber de gelmeyeceğine göre, biz kutlu bir nesil bekliyoruz.

Biz de Kurtarıcı El Bekliyoruz

Hz. Muhammed'in (s.a.s.) müjdeleri karşısında çok ciddi, aşk u şevk içinde intizar ediyoruz.

"Ya Râb, bu uğursuz gecenin yok mu sabahı?

Mahşerde mi bîçârelerin, yoksa felâhı!"[22] diyerek bekliyoruz.

1- Hz. Muhammed'in (s.a.s.) "Kardeşlerim" dediği nesli bekliyoruz.[23]

---

20 Bediüzzaman Said Nursî, Tarihçe-i Hayatı, Mesleki, tercüme-i hali, shf, 115 Sözler Yayınevi 3.baskı, İst.1990.

21 Kur'ân-ı Kerim Ahzâb Suresi, Ayet: 40

2- Yine O'nun, "İkinci Garibler" dediği mutlu nesli bekliyoruz.

3- Kutsîleri bekliyoruz.[25]

4- Kur'ân'ın ifadesiyle, Muhacir ve Ensar'dan sonra gelecek; "Onlara (Muhacir ve Ensar'a) güzellikte tâbi olanlar..."[26] tebciline mazhar, bir nesli bekliyoruz.

5- Bediüzzaman'ın dilinde, "Nesl-i Cedîd, Nesl-i Âtî"[27] diye yâd edilip, intizar edilen nesli bekliyoruz.

Öz ifadeyle, "Âsım'ın Nesli"ni[28] bekliyoruz.

Âsım'ın Neslini Bekliyoruz

Asrımızın bütün büyükleri, mızraplarını Âsım'ın Nesli için vurmuşlardır.

Dertli şairimiz M. Âkif de beklediği o nesli, mevzuya başlık yaptığımız şekliyle ve vasıflarıyla şöyle destanlaştırmıştır:

Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:

İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.

Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...

O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,

Yaralanmış temiz alnından, uzanmış yatıyor,

Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!

Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!

Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.

Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i...

Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.

---

22 M. Akif Ersoy Safahat Diyanet İşleri Yayınları, Edebî Eserler Serisi, 8 shf: 175, Ankara, 1990.

23 Nesâî, Taharet, 109, (s.93-95, Sindî hâşiyeli; Tercümesi, s,116-117. Müt.:A.Muhtar Büyükçınar-Ahmet Tekin, Ö.Faruk Harman Yaşar Erol, İst.1981, Kalem Yayınları.

25 Kitab-ı Mukaddes (Türkçe terceme), Eski Akil, Tesniye, Bâb: 33, Âyet:2 (shf: 213). Kitab-ı Mukaddes Şirketi, İst.1995.

26 Kur'ân-ı Kerim, Tevbe Sûresi, Ayet: 100

27 Bediüzzaman Said Nursî Tarihçe-i Hayat, shf: 77-78 3.baskı Sözler Yayınevi, İst.1990.

28 M.Akif Ersoy, safahat, shf: 360 Diyanet İşleri Yayınevi Edebî Eserler Serisi, 8 Ankara, 1990.

Sana dar gelmiyecek makberi kimler kazsın?
“Gömelim gel seni târîhe!” desem sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyetler eder istîâb.
“Bu taşındır” diyerek Kâ’be’yi diksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ nâmıyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ’yı uzatsam oradan;
Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvîzeni lebrîz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana.

Sen ki, son ehl-i salîbin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultanı Salâhaddîn’i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâmı kuşatmış boğuyorken hüsran,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla berâber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a’sâra gömülsen taşacaksın... Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehîd oğlu şehîd, isteme benden makber,
Sana âgûşunu açmış duruyor Peygamber.[29]

Muhammed İkbâl de Âsım’ın Neslini Bekliyordu

Bu güzel ülkemiz için M. Âkif Ersoy ne ise, Pakistan'ın yıkılışını için de, hisseden, heyecanını ruhunda duyan, Peygamber âşığı, şair Muhammed İkbâl odur.

O, milletindeki korkuyu yıkmaya çalışmış. Onları ümide gark etmek istemiş. Geleceğin nesli ile beraber istiklal müjdesi vermiş:

"Eğer bir kelîm (Hz. Musa) Firavun'la savaşa gidiyorsa, bil ki, kalbi "lâtehaf"le[30] doludur.

"Eğer senin çamuruna, korku tohumu düşerse, hayatın gelişmez, duraklar."

"Eğer korkarsan düşman seni yener. Seni çiçek gibi dalından koparır."

"Ayaklarınıza bir korku zinciri vurdular, yoksa binlerce sel gibi denizlere akarız."

"Eğer korkunun kulağını çekersen telin seslenir ve sesi göklere yükselir."[31] gibi müthiş ve veciz ifadelerle korkuyu yenmek, cesaret vermek için çalışmıştır.

"Ümit kesilirse, hayat biter. Ebedî hayat istiyorsan "lâteknetu"[32] ya bağlan.

"Mâdem ki, ümit birbirini kovalayan arzudur, ümitsizlik hayatı zehirler."

"Ümitsizlik, hayatı uyutur ve onun bağlarını gevşetir."

"Ey gam zindanında olan esîr, "lâtahzen"[33] (hüzünlenme) öğüdüne sarıl."[34] Bu güzel ifâdeleriyle de milletine, onun inanç dünyasına, fer ve ümit vermeye çalışmıştır.

"Bu doğu milletleri de öyle devirler yaşadılar ki, bezinceye kadar donuk kaldılar. Bıkıncaya kadar hareket etmediler. Fakat bu-

29 M.Akif Ersoy, safahat, shf: 360 Diyanet İşleri Yayınevi Edebî Eserler Serisi, 8 Ankara, 1990.

30 Kur'an-ı Kerim, Tahâ suresi, ayet: 68.

31 Muhammed İkbâl Benlik ve Toplum (Esrar ve Rumuz) shf.114, Eksen Yayıncılık İst.1990 çeviren: Dr. Ali Yüksel.

32 Kur'ân-ı Kerim Zümer Suresi, Ayet, 53

gün, hayatın her sahasında umumî bir uyanışla harekete geçmiş bulunuyorlar. Bu milletler fışkıran hislerle yanıp kavruluyor.

Eğer eline-koluna vurulan kelepçeler ağır olmasa, eğitim ve terbiyede anarşi hâkim olmasa, Müslümanların bu uyanıklığı, çok üstün neticeler meydana getirecektir. Fakat bu zincirler hayat boyunca devam etmeyecektir. Çünkü bir hâlden diğer hâle geçme zamanın tabiî seyridir. Gözünü açıp yumuncaya kadar Allah (c.c.) bir hâli diğer bir hâle çevirir. Şaşkın adamın şaşkınlığı da devam etmeyecektir. Elbette ki bu şaşkınlık ve hayretten sonra doğruyu bulacaktır. Anarşiden sonra huzur gelecektir.

"Eninde sonunda emir Allah'ındır."[35-36]

İşte Muhammed İkbâl'in gelecekle ve beklediği nesille alâkalı ümit dolu ifadeleri!..

Mısırlı Dâvâ Adamı Hasan El-Bennâ da O Nesli Bekliyordu

İnsanları hangi şeye davet ettiğini çok iyi idrak eden, davetinde samimi olan, Hakk'a davet ederken şehid edilen büyük insan Hasan el-Bennâ...

Hasan el-Bennâ, Mısır firavunlarının zulmü altında, senelerce irşad hamlesi yaptı. Sonunda vurularak şehid oldu. Onun da beklediği bir nesil vardı.

Kendi devrinin insanları dâvâsını anlamayınca, Yusuflar'ını aradı. Gözü mübarek bir nesli intizar ediyordu. Ve şöyle diyordu:

"İşte kıymetli kardeşim...

Dâvâmızın özetini kısaca sana anlattım. Kıssadan hisse al ve iyi bil ki, bu rüyaların Yusuf'u sensin. Söylediklerimin tefsirini kendi kendine oturup yapacaksın. Eğer söylediğim gibi, dâvâmı-

---

33 Kur'ân-ı Kerim Tevbe Suresi, Ayet,

34 Muhammed İkbal Benlik ve Toplum (Esrar ve Rumuz) shf, 113, Eksen Yayıncılık İst.1990 Çeviren: Dr. Ali Yüksel.

35 Kur'ân-ı Kerim Bakara Suresi, Ayet, 210

36 Muhammed İkbal Benlik ve Toplum (Esrar ve Rumuz) shf, 58, Eksen Yayıncılık İst.1990 Çeviren: Dr. Ali Yüksel.

zı beğenirsen elini elimize ver. Bu yolda birlikte çalışalım. Bizi de seni de başarıya ulaştıran sadece yüce Allah'tır."[37]

Necip Fazıl'ın Bekleyişleri

Şanlı Devlet-i Âliye'nin enkazı üstünde bir ömür muztarip yaşayan, ünlü şairi Necip Fazıl bekleyişlerini şu mısralarla ifade eder:

Ana rahmi zâhir, şu bizim koğuş;

Karanlığında nur, yeniden doğuş...

Sesler duymaktayım: Davran ve boğuş!

Sen bir devsin, yükü ağırdır devin!

Kalk ayağa, dimdik doğrul ve sevin!

Mehmed'im, sevinin, başlar yüksekte!

Ölsek de sevinin, eve dönsek de!

Sanma bu tekerlek kalır tümsekte!

Yarın, elbet bizim, elbet bizimdir!

Gün doğmuş, gün batmış, ebed bizimdir![38]

* * *

Ey genç adam, yolumu adım adım bilirsin!

Erken gel, beni evde bulamayabilirsin.[39]

Devrimizin 'Kırık Mızrap' Şairinin Münkesir Bekleyişleri

Devrimizin "Kırık Mızrap" sahibi, mızrabını, hep bir nesil için vurmuştur. Kendi özünde ve sözünde, "Altın Nesil" diye destanlaştırdığı nesli, bütün iştiyakıyla beklediğini ifade eder:

---

37 Hasen el-Bennâ'nın hayatı ve Risaleleri c:3 shf, 132 Mütercim Ramazan Nazlı Arslan Yayınları. Beyazsaray No:6 Beyazıt-İst.
Hasan el-Bennâ Risaleler, Terc.:Hasan Karakaya, H. İbrahim Kutlay c:3 shf: 57-60 Hikmet Yayınları cihan matbaacılık İst.1984.

38 Necip Fazıl Kısakürek, ÇİLE, Büyük Doğu Yayınları, shf: 422, İstanbul-1988.

39 Necip Fazıl Kısakürek, ÇİLE, Büyük Doğu Yayınları, shf: 467, İstanbul-1988.

Kalk Yiğidim

Kalk ey yiğit uykudan!
Kalk ki bağrımda nâlân...
Sensiz geçen günlerde,
Dolaştım ben dünlerde,
Hep mahzun ve kederli,
Sen bizi terk edeli.

Yiğidim görün artık!
Görün ki çok bunaldık.
Canlarımız gırtlakta,
Son kelime dudakta:
Gülümse milletine!
Susadık himmetine...

Kalmadı hiç gücümüz;
Bizler bir sürü öksüz
Hep itilip kakıldık;
Eşya gibi satıldık;
Hicran üstüne hicran,
Dahasına yok derman...

Her gece hayâldesin,
Sözlerde, gönüldesin,
Bir ömür boyu böyle..
Bir defa da sen söyle!
Azıcık acı bize!

Yıkılıp geldik dize...[40]

* * *

Genç adam; bu bâdirenin bahâdırı sensin!
Yıllardır, hayâllerde, düşlerde beklenensin...
Doğrul! Kendine gel! Bak tan yeri ağarıyor
Ve ışıklar karanlık ordusunu boğuyor.
Hiç durma koş tulumban elinde dört bir yana!
Göğüsle alevleri bu bir vazife sana!
Yırtılsın bütün zulmetler, belli olsun akyol...
Gel, İslâm emânetin dönmez da'vâcısı ol!
Sensin asırlardan beri beklenen kahraman.
Gel ki, artık dizlerimizde kalmadı derman...![41]

O, hep beklediği nesle zemin hazırlama, yol açma ve onun kaidesini vaz' etme makamında yaşıyor. Hep tohum ekiyor. Hiçbir zaman aksine ihtimal vermeyen bir hava ve bir edâ ile, beklediği nesle sesleniyor:

Atlastan cepkenli yiğit akıncı!
Dönmedin geriye bunca yıl oldu.
Gözlerim yollarda ruhumda sancı,
Elimde güllerim buruşup soldu.
Gezdiğim yerlerde hep seni sordum;
Şimdi gelir diye hayâller kurdum.
Günler geçti ben: "Yarın!" deyip durdum,
Bin hafakan sînem boşalıp doldu...
Ger dizgini artık, şahlansın atın!
Ger ki, va'dedilen günler pek yakın!

40 M. Fethullah Gülen, Kırık Mızrab 4. baskı shf: 9 Nil Yayıncılık, İzmir, 1996.
41 M. Fethullah Gülen, Kırık Mızrab 4. baskı shf: 7 Nil Yayıncılık, İzmir, 1996.

Ufukta bahar var, unutma sakın!
Zulmet silindi her yöre nûr oldu.[42]

Bediüzzaman'ın Ümit Var Bekleyişleri

Asrın başında, ümmetin ve milletin başında, gelecek nesillerin başında, baş insan, başı buğulu ve dumanlı insan, asrın Sahib-i Zamanı, dillerin Bedîüzzamanı:

"...Neden dünya herkese terakki dünyası olsun da, yalnız bizim için tedennî dünyası olsun?.. Öyle mi? İşte ben de sizinle konuşmayacağım, şu tarafa dönüyorum, müstakbeldeki insanlarla konuşacağım.

Ey üç yüz seneden sonraki yüksek asrın arkasında gizlenmiş ve sâkitane Nurun sözünü dinleyen ve bir nazar-ı hafiyy-i gaybî ile bizi temâşâ eden, Saidler, Hamzalar, Ömerler, Osmanlar, Tâhirler, Yûsuflar, Ahmedler vesaireler ile Sizlere hitap ediyorum. Başlarınızı kaldırınız, "Sadakte" deyiniz. Ve böyle demek sizlere borç olsun. Şu mûasırlarım, varsın beni dinlemesinler. Tarih denilen mazi derelerinden sizin yüksek istikbâlinize uzanan telsiz telgrafla sizinle konuşuyorum. Ne yapayım, acele ettim, kışta geldim; sizler cennet-asâ bir baharda geleceksiniz. Şimdi ekilen Nur tohumları, zemininizde çiçek açacaktır. Biz hizmetimizin ücreti olarak sizden şunu bekliyoruz ki: Mâzi kıt'asına geçmek için geldiğiniz vakit, mezarımıza uğrayınız; O bahar hediyelerinden birkaç tanesini medresemin mezar taşı denilen ve kemiklerimizi misafir eden ve Horhor toprağının kapıcısı olan kal'anın başına takınız. Kapıcıya tembih edeceğiz; bizi çağırınız. Mezarımızdan "sadasını işiteceksiniz.

Şu zamanın memesinden bizimle süt emen ve gözleri arkada mâziye bakan ve tasavvuratları kendileri gibi hakikatsız ve ayrılmış olan bu çocuklar, varsınlar şu kitabın hakaikini hayal tevehhüm etsinler. Zira ben biliyorum ki şu kitabın mesâili, hakikat olarak sizde tahakkuk edecektir.

42 M. Fethullah Gülen, Kırık Mızrab 4. baskı shf: 22 Nil Yayıncılık, İzmir, 1996.

Ey muhâtaplarım! Ben çok bağırıyorum. Zira Asr-ı Sâlis-i Aşrin (yâni on üçüncü asrın), minaresinin başında durmuşum, sûreten medenî ve dinde lâkayt ve fikren mâzinin en derin derelerinde olanları camiye dâvet ediyorum.

İşte ey iki hayatın ruhu hükmünde olan İslâmiyet'i bırakan iki ayaklı mezar-ı müteharrik bedbahtlar! Gelen neslin kapısında durmayınız. Mezar sizi bekliyor, çekiliniz; tâ ki, hakikat-ı İslâmiyeyi hakkıyle kâinat üzerinde temevvüc-sâz edecek olan nesl-i cedid gelsin!.."[43]

43 Bediüzzaman Said Nursî, Tarihçe-i Hayat shf: 77-78, Sözler Yayınevi İstanbul-1990.

2. BÖLÜM

Her Çöküşten Sonra Bir Yükseliş Dönemi Başlar

Her çöküş döneminde kurtarıcı bir el, kurtarıcı bir nesil beklenmiştir. Ve beşer tarihi Hak ve batıl adına iniş ve çıkışlarla doludur.

Her geceden sonra bir gündüz, her gündüzden sonra da bir gece vardır.

“Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine saran”[44] olan Hz. Allah’dır.

Her kışın bir yazı, her yazın da bir kışı vardır. Elbette milletlerin de bir kışı ve bir yazı vardır. Bir gecesi ve bir gündüzü vardır.

Zaman, düz bir çizgi olarak değil dairevi bir çark olarak cereyan ediyor. Zaman; bazen birinin lehine, bazen de diğerinin lehine işliyor.

“İşte böylece Biz, zafer günlerini insanların kâh bir kesimine, kâh diğer kesimine nasip ederiz.”[45]

Zaman çarkı, lunaparklardaki dairevi dolaplar gibi dönüyor. Bu çarkın bir yerinde İslâm dünyası, diğer tarafında ateist dünya, diğer tarafında da ehl-i kitap dünyası oturmuş farzedelim. Çark dönmeye devam ettiği sürece, oturanların bazen altta kaldıkları-

---

44 Kur'ân-ı Kerim Zümer Suresi, Ayet, 5.

45 Kur'ân-ı Kerim Al-i İmran Suresi, Ayet, 140

na, bazen de üste çıktıklarına şahit olacağız. Bu cebrî olarak böyle olacaktır. Bazen üstekiler altta, alttakiler de üstte olacaktır.

Necip Fazıl'ın ifadesiyle şu anda biz avantajlıyız. Çünkü; biz alttayız. Fakat yukarı doğru çıkmada alttayız. Diğer dünya üstte. Fakat aşağı doğru inmede, üstte bulunmaktadırlar.

Bu gerçek yeryüzünde de böyledir. Yeryüzünde yolculuğunuza devam ettiğiniz sürece, bazen ovada gideceksiniz, bazen de yükselme trendinde şahikalara çıkacaksınız. Bu minvalde yolculuk devam edecektir. Hiç kimse, hep şahikada gitmez. Hiç kimse de hep vadilerde gitmez. Şahikalarda yürüyenler vadiye inecek, vadilerdekiler de şahikalara çıkacaktır. Bizler üçyüz seneden beri vadilerde dolaşarak tırmanma şeridine geçtiğimize göre yakında şahikalara çıkacağız demektir. Necip Fazıl'ın da ifadesiyle:

"Mehmed'im, sevinin, başlar yüksekte!
Ölsek de sevinin, eve dönsek de!
Sanma bu tekerlek kalır tümsekte!
Yarın, elbet bizim, elbet bizimdir!
Gün doğmuş, gün batmış, ebed bizimdir!"[46]

Hz. Âdem'den Bugüne Kadar, Hak ve Batıl'ın İniş ve Çıkışları

Hz. Âdem'den bugüne kadar beşer, hak ve batıl noktasında iniş-çıkışlar yaşamıştır.

Hz. Âdem'in saf eliyle beşer bir safvet kazanmıştır. Safvet ile vahdete ulaşmış ve yükselmiştir.

Kâbil'in, Habil'i öldürmesiyle bozulan ve fesada giden beşer yıkılmıştır, çökmüştür. Tâ Hz. Nuh'a kadar bu çöküntü devam etmiştir.

Hz. Nuh'un bereketli eliyle, beşer yeniden kurtulmuştur. Bu sebeple de Hz. Nuh, "Neciyyullah"dır. Böylelikle önce Hak yükselmiş ve bunun ardından da beşerin yükselişi gelmiştir.

46 Necip Fazıl Kısakürek, Çile Bütün Eserleri, 4 shf: 422 Büyük Doğu Yayınları, 1989, İstanbul.

Bu iniş-çıkış Hz. İbrahim'e kadar bu minvalde devam etmiştir. Hz. İbrahim döneminde, müthiş bir fetret vardır. İnanç noktasında beşer, inebileceği en son noktaya sukut etmiştir.

Hz. İbrahim'in Duaları

Bu büyük dâvâ, Hz. İbrahim ile beraber ateşe atıldı. Fakat ateşte kalıp yanmadı. Lutf-u İlâhî ile kurtuldu ve "berd-i selam"[47] oldu.

Yeryüzünde Allah diyen iki insan vardı. Hanımı Hacer ve kendisi. Oğlu İsmail ile beraber hanımını, o gün henüz Kâbe olduğu belli olmayan "Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadi"[48]ye iskân ettikten sonra Ebu Kubeys tepesine çıkıp, ellerini Mevlâ-yı Müteâl'e kaldırıp şöyle dua etti:

"Ey Rabbim! Bu şehri (Mekke'yi) emniyetli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!"[49]

"Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri, namazı devamlı kılanlardan eyle. Ey Rabbimiz duamı kabul eyle."[50]

İnanmışlık bu kadar sıfırlandıktan sonra, bu duanın bereketiyle, inancın bayrağı yeniden yükseldi ve inananlar çoğaldı. Hz. İshâk kanalından Hz. İsa'ya kadar, Hz. İsmail kanalından Hz. Muhammed'e (s.a.s.) kadar binlerce pak nesiller, bereketli devirler zuhur ediyordu.

Çöküş Dönemimizde Yükselme Beşâretleri

Beşer tarihi, iniş-çıkışlarla doludur. Beşerin, dairev, olarak akıp giden zaman içinde alçalış ve yükselişlerle muhatap olması, değişmeyen sabit bir hakikattir.

47 Kur'ân-ı Kerim Enbiyâ Suresi, Ayet: 69
48 Kur'ân-ı Kerim İbrahim Suresi, Ayet: 37
49 Kur'ân-ı Kerim İbrahim Suresi, Ayet: 35
50 Kur'ân-ı Kerim İbrahim Suresi, Ayet: 40

Bu millet, 9-10 asır tevhide bayraktarlık yapmıştır. Şu anda sukut etmiştir. Ama sözünü ettiğimiz kaide ve prensiplere binaen yükselecektir.

“Doğacaktır sana va’dettiği günler Hakk’ın...

Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.”[51]

* * *

“Sanma bu tekerlek kalır tümsekte!

Yarın, elbet bizim, elbet bizimdir!

Gün doğmuş, gün batmış, ebed bizimdir![52]

* * *

“Işık gelip karanlığı boğacak...”[53]

* * *

“Evet, ümitvar olunuz, şu istikbal inkılâbı içinde, en yüksek gür sada İslâm’ın sadası olacaktır!..”[54]

Bu büyük ve müthiş ifadeler, her daim kulağımızda çınlamakta ve bize ümit vermektedir.

51 M. Akif Ersoy Safahat, c:2 shf:1034. Feza Gazetecilik, İstanbul, Tarihsiz.

52 Necip Fazıl Kısakürek, Çile, Bütün Eserleri, 4 shf, 422 Büyük Doğu Yayınları, İst.1989.

53 M. Fethullah Gülen, Kırık Mızrab shf.60 Pırlanta Kitap Serisi Nil Yayınları, İzmir 1996.

54 Bediüzzaman Said Nursî Tarihçe-i Hayat shf:116 Sözler Yayınevi, 3. baskı İst.1990.

3. BÖLÜM

Çöküşten Sonraki Dirilişlerde Gençlik

Çöküşlerin ardından gelen her dirilişte, gençlik esas olmuştur. Gençliğe sahip çıkılmaz ise diriliş de olamamıştır. Mazisine bağlı, kültür köküne bağlı, ecdadına saygılı, gönlünde iman, elinde Kur'ân, önünde Hz. Muhammed (s.a.s.) İmam olan bir gençlik...

Beklediğimiz Gençliğin Vasıfları

Mazideki kökünden güç alan, istikbale ümitle bakan bir gençlik...

Şehavât-ı nefsânîyesine baş kaldırmış, Allah'ın emirlerine münkad olan bir gençlik...

İmanı irade ile, iradeyi de azimle birleştirmiş bir gençlik...

Araştırmacı, ilme âşık, cehalete düşman bir gençlik...

Milletin imanının selâmeti için, cehennemin alevleri içinde yanmaya razı olabilecek kadar fedâkar bir gençlik...

Milletin vahdeti ve bekâsı için, gerektiğinde kendini azledebilen bir gençlik.

Milletin rahata erebilmesi için, kendi rahatını terk eden bir gençlik...

Milletin derdiyle mütellim, gözü yaşlı bir gençlik...

Şanlı milletin kendisine yüklediği tarihî misyonu eda için inleyen, ne olursa olsun o emaneti bırakıp firar etmeyen bir gençlik...

Geceleri Rabbiyle münasabeti çok derin, gecelerde ruhban, gündüzleri fürsan olan bir gençlik...

Ahlâk-ı âliye-i ilâhiye ile mütehallik. Ahlâk-ı Ahmediye ile serfiraz, örnek bir gençlik...

Cumhura, selefe saygılı; halefe hizmetkâr olan bir gençlik...

"Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım. Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!" diyen, bu ruhla yaşayan, hürriyet âşığı bir gençlik...

Hizmette önde, ücretin tevziatında arkada olan, hatta bu esnada nefsini unutan ehl-i kemâl bir gençlik...

"Dünya dârü'l-hizmet, âhiret dârü'l-ücrettir" deyip sa'y eden bir gençlik...

A'sım b. Sabit gibi, "Ben, müşriklerin himayesini, hiçbir zaman kabul etmemeye yeminliyimdir" deyip, istiklâl âşığı bir gençlik...

Hz. Peygamber'in silüetini her daim hayalinde canlandıran, peygamber âşığı bir gençlik...

"Ölüm hak; hayat, boş ve geçicidir.

Mukadderatın hepsi başa gelicidir.

İnsanlar er geç Allah'a rücu' edicidir." deyip, dünyaya aldanmayan, hesap gününe göre hayatını şekillendiren bir gençlik...

Yaşarken Allah'ın dinini koruyan, öldükten sonra da Allah'ın kendisini cehennemden koruduğu bir gençlik...

Ashâb-ı Kehf gibi Rabbine iman etmiş, imanını artırmakla meşgul olan, şuurlu bir gençlik...

İslâm'ın iman ve amel noktasından başka bir de dâvâ cephesi olduğunu kabul eden, bu uğurda şehit olmayı, cana minnet bilen bir gençlik...

"Kur'ân'ımızı, yeryüzünde cemaatsiz görürsem, cennete bile gitmek istemem" diyen bir gençlik...

Desteklenmeyen Dâvâ, Uzun Ömürlü Olamaz

Bir dâvâ ve dâvâ adamı ne kadar büyük olursa olsun, öncelikle gençler desteklemedi ise, uzun ömürlü olamamış, çok etbaı olamamış ve muvaffak olma imkânını bulamamıştır.

Âlemlerin İftihar Tablosu Ferid-i Kevn-ü Zaman, Mekke'de büyük dâvâsıyla zuhûr ettmiştir. O'nun nübüvveti ve getirdiği dâvâ has bir kavme ait değildir.

Fahr-i Kâinat Efendimiz, "Ben bütün insanlık için gönderildim."[55] ifadesiyle; sadece bir kısım için gönderildiğini, bütün bir insanlık âlemi için gönderildiğini ifade eder.

Bunun gereği olarak Efendimiz en ağır şartlar altında dahi tebliğ ve irşad vazifesini yerine getirmiştir.

Gençler O'nun Dâvâsına Destek Veriyorlardı

Duyuracağından, başarılı olacağından emindi. Şartların çok ağır olmasına rağmen öncelikle gençler gelip O'nun dâvâsına iman ediyorlardı. Kendi yaşına yakın ilk iman edenlerden biri Hz. Ebu Bekir idi. Yaşlılardan, ise pâk zevcesi Hatice-tü'l-Kübrâ Validemiz idi.

Diğer iman edenler, dâvâsına destek verenler gençler idi.

Hz. Ali iman ettiği zaman sekiz yaşında bir genç idi.

Hz. Zübeyir iman ettiğinde yine aynı yaştaydı.

Habbab b. Eret, Osman b. Maz'un, Hz. Bilâl, Ammar b. Yasir hep ilk iman eden gençlerdi.[56]

O'nun için Efendimiz gayet ümitli idi.

---

55 Sahibu'l-Buhari Tercümesi, 1 had no: 328 4. baskı Daru İbn Kesir El-Yemame Beyazıt 1410-1990.

56 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi Mekke devri shf.142-143. İrfan Matbaası İst.1973.

Bir gün Habbab b. Eret büyük bir sıkıntıya maruz kaldı. o sıkıntıdan kurtulur kurtulmaz kendisini teselli etmesi için Efendimizi aradı. Teselli versin diye Efendimiz'i aradı. Kâinatın Efendisi'ni Kâbenin örtüsü altında istirahat ederken buldu. Mahzundu. Başından geçenleri anlattı. Teselli beklediği yerde; Efendimiz ona kaşlarını çattı: "Size de bir şey mi oluyor. Sizden öncekiler "Allah" dediği için eti kemiğinden taraklarla ayrılırdı. Fakat onlar dininden dönmezdi. Ben Allah'a yemin ederim ki, bir zaman gelecek zâniye (hevdeç içinde) bir kadın tek başına San'a'dan kalkacak, Hadaramevte kadar gidecek, bir tek şakî eli ona dokunmayacak. Böyle bir gün gelecek, fakat siz acele ediyorsunuz."[57] diyor, ümit veriyor teselli ediyordu.

Hz. Ömer diyor ki; "Ben iman ettiğimde Kur'ân'dan şu âyeti duydum: "O topluluk yakında bozulacak ve arkalarını dönüp kaçacaklar."[58] O günkü Mekke şartları içinde, buna pek de ihtimal verilmiyordu. Ama Allah vaad ettiği için inanıyorlardı.

Bedr-i Kübrâ'da, onlar hezimete uğrayıp, gerisin geriye kaçtıklarında, Efendimiz'in (s.a.s.) ağzından, hep bu âyet, tekrar ber tekrar dökülüyordu. O gün ne zaman gelecek diye beklerdim. Anladım ki, o gün, bu günmüş."[59]

Medine Devrinde Yine Gençlik

Mekke'de dâvâya çoğunlukla gençler sahip çıkmıştı. Medine döneminde de maya olarak yine gençler vardı.

Her peygamber için esas olan hicret, kendisi için de geçerli olacaktı. Yakında Yesrib'e hicret edecek; Yesrib, Medine olacak.

Mekke'de çektiği çileyi orada da çekmemek için, irşad vazifesini yüklenecek birisini Medine'ye göndermek istedi. Mus'ab'ı çağırdı. Mus'ab geldi, el pençe divan durdu. Efendimiz (s.a.s.) ona, "Seni Medine'ye irşad eri olarak göndermek istiyorum. Ne dersin?" dedi:

57 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi, Mekke Devri, shf: 171-172 İrfan Yayınevi İstanbul, 1973.

58 Kur'ân-ı Kerim Kamer Suresi, Ayet, 45

59 Esbab-ı Nuzül H. Tahsin Emiroğlu c:11 shf: 369 Ülkü Basımevi, Konya, 1978.

Hz. Mus'ab, kemâl-i edeb ve hürmet içinde:

"Yolunda, anam, babam canım fedâ olsun yâ Rasûlallah" dedi. Efendimiz'in (s.a.s.) gözü yaşlarla doldu. Ve "Allah'ın kalbini nurla doldurduğu şu gence bakınız! Onu ana-babasıyla beraber görmüştüm. Ebeveyni ona en güzel yemekleri ikram ediyor, yediriyor ve içiriyorlardı. Hâlbuki o, Allah aşkını seçti. Bu aşk onu, işte gördüğünüz hâle getirdi."[60] diyerek iltifat buyurdular.

Mus'ab, gençti, yakışıklıydı ve görkemliydi. Asil bir ailenin çocuğuydu. Annesi çok zengin bir kadındı. Mus'ab, yakışıklı, Mekke'de en güzel ve en ince elbise giyinen, kokulanan, sivri uçlu kaliteli ayakkabılar giyen bir gençti. Mekke'de, Kureyş gençleri arasında onun kadar müreffeh bir hayat geçiren yoktu.[61]

Mus'ab b. Umeyr'in Medine'ye Gidişi ve Bir Sene Sonra Bir Grup Gençle Dönüşü

Mus'ab b. Umeyr, bir genç olarak Medine'ye gitti. Orada bir sene gayret sarf etti. Bir sene sonra arkasına bir grup insan aldı, Mekke'ye getirdi. Vahyi kaynağından dinlesinler, Kâinatın İftihar Tablosu ile bizzat muhatap ve müşerref olsunlar diye...

Mekke'ye giremezlerdi. Çünkü fikir noktasında mağlup olan kâfirin, işi kaba kuvvete dökmesi her dönemde şiarıydı. Mekke dışında, Akabe denen tepede beklediler.

Efendimiz de (s.a.s.) gündüz çıkamadı. Çıksa müşrikler kendisini tâkip edecek, belki de linç etmeye teşebbüs edeceklerdi. Onun için Efendimiz de gece çıktı, gitti. Akabe denen tepede buluştular. Siyer kitaplarda "İkinci Akabe Biatı" olarak geçen bu hadise çok manidardır.[62]

Fahr-ı Rüsûl, o topluluğa ne anlattı, ne okudu ise, o gün, yetmiş üç'ü erkek ikisi kadın, yetmiş beş insan, Efendimiz'e biat ve iman etti. Ne enteresandır ki, bunların da pek çoğu genç idi.

60 İbn-i Cevzî, Sıfatü's-Safve, c:1 shf: 206, Ebü'l-Ferec Abdurrahman,?

61 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi Mekke Devri, shf, 210-211 İrfan Yayınevi, İstanbul-1973.

62 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi Mekke Devri, shf, 335-340 İrfan Yayınevi, İstanbul-1973.

Bunlardan bazıları şu sahabelerdir. Es'ad b. Zürâre, Sa'd b. Rebî, Abdullah b. Revâha, Râfi' b. Mâlik, Berâ' b. Mâ'rur, Ubâde b. Sâmit, Abdullah b. Amr, Sa'd b. Ubâde, Münzir b. Amr, Useyd b. Hudeyr, Ebu'l-Heysem, Mâlik b. Teyyihân, Sa'd b. Heyseme.[63]

Büyük dâvânın gelişmesinde, hep gençliğin işe sahip çıktığını görüyoruz.

Hakk'ın batıla galebe çalışında gençliğin işe sahip çıkmış olması çok mühim bir rol üstlenmiştir.

Ebû Cehl'i, İki Gencin Öldürmesi

Meselemizle alakalı olan Bedir Savaşı'nda Ebû Cehil'in katline dâir şu vakıa oldukça dikkat çekicidir:

Şerefli sahabe Abdurrahman b. Avf der ki: "Bedir günü, ben harp safında durup sağıma soluma baktığım zaman, Ensar gençlerinden iki delikanlı gözüme ilişti. Onlardan biri beni göz ucuyla süzdü de: "Ey amca! Sen, Ebû Cehil'i tanır mısın?" dedi. Ben de "Evet, tanırım!" dedim ve hemen ekledim: "Ey kardeşimin oğlu! Sen, onu ne yapacaksın?" Bunun üzerine o da şöyle dedi: "Bana haber verildi ki, o, Rasûlullah'a sövermiş! Varlığım, kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, onu, bir görecek olursam, ikimizden eceli yakın olan birisi ölmedikçe, şahsım onun şahsından ayrılmayacaktır!" Gencin bu sözüne, doğrusu hayret ettim.

Ardından, diğeri de beni göz ucuyla süzerek, bana ötekinin söylediği şeyleri söyledi. Bu sırada gözlerim, hiçbir tarafa takılmadan müşriklerin içinde ileri geri dönüp duran Ebû Cehil'e ilişince: "İşte, bana sormuş olduğunuz Ebû Cehil!" dedim. Onlar da hemen kılıçlarına sarıldılar. Ona doğru seğirtip gittiler.

Muaz b. Amr b. Cemuh ile Muâz b. Afra, Peygamberimiz'in huzuruna geldiler ve hadiseyi anlattılar.

Peygamberimiz, onlara, "Ebû Cehil'i hanginiz öldürdü?" dedi.

---

63 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi Mekke Devri, shf, 335-340 İrfan Yayınevi, İstanbul-1973.

İkisi de “Ben öldürdüm!” dedi.

Peygamberimiz, onlara, “Kılıçlarınızı sildiniz mi?” diye sordu.

“Hayır silmedik!” dediler.

Bunun üzerine Peygamberimiz onların kılıçlarını gözden geçirdi ve: “İkiniz de öldürmüşsünüz!” dedi. Fakat Ebû Cehil’in ele geçen kılıcını ve eşyasını, Muaz b. Amr b. Cemuh’a verdi.[64]

Her küçük hadise, bir çekirdektir; ileride olacak büyük hadiselere delâlet eder. Bedir Savaşında küfrün başı olan Ebû Cehil’in başını iki gencin alması gösteriyor ki, batılı, kötüyü, şirki Hak ile yeksân edecek olan, yine gençlik olacaktır.

Gençliğin desteği ile büyük İslâm dâvâsı, Mekke, Medine ve Hicaz’da maya tuttu, gelişti, rüştünü ispat etti.

Bizans’a Gönderilen Büyük Ordunun Başında Bir Genç Vardı

Ama Efendimiz (s.a.s.) istiyordu ki, Bizans da dize gelsin; kötünün, şerrin, batılın temsilcisi olan Bizans’ın içine de korku salınsın. Onun için vefatından birkaç ay önce, tertip ettiği büyük ordunun başına yirmi yaşındaki genç serdar Üsâme b. Zeyd’i kumandan tayin ederek Bizans’a gönderdi.[65]

Efendimiz’in (s.a.s.)’in dâr-ı bekâya irtihal etmesiyle, geri kalan bu büyük orduyu, Hz. Ebu Bekir (r.a.), Medine dışına kadar (teşci) ederek uğurladı.

Üsâme b. Zeyd henüz bir genç idi. Genç serdar oldu ve ordunun başına geçti. Raiyyetinde büyük insanlar vardı. Hz. Halid o orduda bir neferdi. Hz. Ali de o ordudaydı. Büyük İslâm dahisi Amr b. As orada bir neferdi. Hz. Ömer, Ebu Ubeyde, Sa’d b. Ebi Vakkas gibi büyük sahabiler o orduda hep birer nefer idiler.[66]

İstanbul’un Fâtihi de Genç İdi

---

64 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi c:2 shf, 123-124 İrfan Yayınevi, İstanbul-1995.

65 Sahabeden Günümüze ALLAH DOSTLARI Hilyetü'l-Evliya Sıfâtü's-Safve Çevirenler: Said Aykut, Enver Güvenç, Yahya Atak, Abdulhamit Barışık, Fuat Aydın, c:1 shf: 359 Şûle Yayınları, İstanbul, 1996.

66 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi c:11 shf: 8-9 Misvâk Neşriyât İstanbul, H: 1400 M: 1980.

Bu hadiseyle işarette buyuruluyordu ki, ileride Üsâme'nin izinden giden bir genç serdar İstanbul'u fethedecek, köhne Bizans'ı tarihe havale edecek "Ni'me'l-Emir"[67] şerefine erecek, çağ kapatacak, çağ açacaktır.

Evet, Hz. Üsâme'yi takip ederek aynı fütüvvet ruhundan giden Fatih Sultan Mehmet Han Hazretleri, İstanbul'u fethedip, köhne Bizans'ı tarihe havale ettiği zaman sadece yirmibir yaşındaydı.[68]

Gençlik çok mühimdir. Büyük dâvânın havârileri gençler olursa, o dâvânın sırtı yere gelmez. Aksi takdirde birçoklarının sırtının pek yakın zamanda yere gelmesi kaçınılmazdır.

"Genç adam, güç, kuvvet ve zekanın fidanıdır. Terbiye ve ıslah edildiği takdirde, zorlukları yenen bir Heraklit, gönüllere aydınlık ve dünyaya nizam va'deden bir dimağ olabilir..."

"Cemiyet bir kristal kap, gençler de onun içinde tıpkı herhangi bir sıvı gibidirler; onun renk ve şeklini alır, onunla görünürler. Bilmem ki, onlara inkıyat ve itaat çağrısında bulunan nizam havarileri, dönüp bir kere de kendilerine bakabildiler mi?"

"Hevesler oldukça tatlı, faziletler de biraz ekşi ve tuzlu yemeklere benzerler. Genç bunlardan birini seçmekte serbest bırakılınca, bilmem ki, neyi seçip neyi terkedeceğini söylemeye hacet var mı? Oysaki, onları fazilete dost, ahlâksızlık ve rezalete de düşman olarak yetiştirme mecburiyetindeyiz."

"Terbiye ile imdâdına koşulacağı âna kadar genç; yetiştiği çevre, heves ve zevkin pervânesi; ilim, basiret ve mantığın uzaklarında dolaşan bir deli ve kanlıdır. Onu, geçmişiyle bütünleştirip geleceğe hazırlayacak terbiye verildiği takdirde, millî duygu ve düşünceyi temsil eden bir delikanlı olur."

"Bir milletin yükselip alçalması, o millet içindeki genç kuşakların alacakları ruh ve şuura, görecekleri talim ve terbiyeye bağ-

---

67 Buhari, Et-Tarihu'l-Kebir, c:1 Kısım II, shf: 81 Haydarâbâd 1362.

68 Fâtih; hayatı, mefkûresi, mücadelesi, Yavuz Bahadıroğlu, 3. baskı Yeni Asya Yayınları İst.1991.

lıdır. Gençleri iyi yetiştirilmiş milletler, her zaman terakki etmeye namzet olmalarına karşılık, onları ihmal etmiş milletlerin bir adım ilerlemelerine dahi imkân yoktur."

"Bir milletin geleceği hakkında kehanette bulunmak isteyenler, o milletin gençlerine verilen terbiyeye baksalar, hükümlerinde yüzde yüz isâbet ederler."[69]

Ahir zamanda büyük bir çöküş ve büyük bir fitne sözkonusudur. Bir yığın yalancı zuhur etmiş, Hakkı batıl ve batılı Hak göstermişlerdir.

Âkif'in ifadesiyle bu durumu şu mısralarla ifade etmek istemiştir:

"Müslümanlık nerde! Bizden geçmiş insanlık bile...

Âlem aldatmaksa maksat, aldanan yok, nâfile!

Kaç hakîkî Müslüman gördümse: Hep makberdedir;

Müslümanlık, bilmem amma, gâlibâ göklerdedir!"[70]

Felaketli dönemlerde, gençliğin şuurlandırılması, fütüvvet hareketi mühimdir. Yoksa inkişaf kaydedilemez.

Diriliş Konusunda Kehf Sûresi'nin Anlattıkları

Yıkılan bir millet ve ümmetin yeniden dirilişi konusunda, Kehf Sûresi'ne dikkatimiz çekilmektedir. Kehf Sûresi kendisini sıfırlamış, inançlı bir toplumun kademe kademe yükselişini anlatır. "Bu dönemler şöyle sıralanabilir:"

1- Ashâb-ı Kehf dönemi

2- Musa (a.s.) ile Hızır'ın (a.s.) seyahatleri dönemi.

3- Hz. Zülkarneyn'in önce garbı sonra şarkı fethedip hâkimiyet kurduğu bir dönem.[71]

---

69 M. Fethullah Gülen Kriterler, 2, shf: 55 Çağlayan Yayınları, İzmir, 1991.

70 M. Akif Ersoy Safahat diyanet Yayınları, Edebî Eserler Serisi, 8 shf, 243, Ankara, 1990.

71 Kur'ân-ı Kerim Kehf Suresi, Ayetler: 13-98.

Kur'ân-ı Kerim, mazi kitabı değildir. Mazi, istikbalin aynasıdır. Kur'ân-ı Kerim maziden, istikbal için bahseder. "Mazideki olayları anlatarak istikbale" İstikbale işaret eder ve ışık tutar.

Kur'ân-ı Kerim'de anlatılan vakalar, tarihte tekerrür etmiş olan vakalardır. Her asırda olması muhtemel bu hadiselere karşı o devrin insanlarına, müminlerine düşen vazife de anlatılmış olur.

İşte Kehf Sûresi'ni bu noktadan ele almak gerekir. Efendimiz de (s.a.s.) onu bu noktasıyla ele almış, ahir zamanda gelecek Deccâl ve deccâliyet devri ile Sûre-i Kehf arasında münasebet kurmuştur.

Ahmed b. Hanbel; Ebu Derdâ'dan şöyle nakleder: "Kehf sûresinin ilk on ayetini okuyan kimse, Deccâl'dan kurtulur."[72]

Müslim Ebû Davud, Nesâî, Hz. Katâde kanalıyla, Ebu Derdâ'dan "bir hadiste şöyle denilmektedir:" "Kehf Sûresi'nin ilk üç âyetini okuyan kimse Deccâl'den kurtulur."[73]

Deccal nedir? Deccâliyet devri nasıl bir devirdir? Mevzumuz bu değildir.

Ancak devrimizin felaketli bir devir olduğu muhakkaktır. Felaket ve çöküntü içinde olduğumuz devirlerde Kehf Sûresi bizim için önemlidir. Kehf Sûresi'nde, Ashâb-ı Kehf'in hayatı, Hz. Musa ve Hızır'ın seyahatleri ve Zülkarneyn'ın (a.s.) fetih ve hâkimiyeti anlatılmaktan daha ziyade çöküşlerden sonraki dirilişlerde üç döneme dikkat çekilmektedir.

Dirilişdeki Üç Dönem

1- Tahkiki imanı neşretme dönemi. Bu, özellikle gençliğe dönük yapılmalıdır. Gençliği inandırma, şuurlandırma dönemidir.

72 İbn-i Kesir tefsiri çevirenler Dr. Bekir Karlığa, Dr. Bedrettin Çetiner. C:9 shf, 4931 Çağrı Yayınları İst.1993.

73 İbn-i Kesir tefsiri çevirenler Dr. Bekir Karlığa, Dr. Bedrettin Çetiner. C:9 shf, 4931 Çağrı Yayınları İst.1993.

"Biz sana onların başından geçenleri, gerçek olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar Rablerine inanmış gençlerdi. Biz de onların hidayetini artırdık."[74]

2- Hz. Musa (a.s.) ile Hz. Hızır'ın seyahatleri dönemidir ki, Şer'-i Şerif'in talim ve taallüm dönemidir. Ahkâm-ı İlâhi'nin teessüs ettiği, anlaşıldığı, yaşandığı bir dönemdir.

3- Hz. Zülkarneyn'in (a.s.) fütuhat dönemi ise, müeyyed min indillah bir şahsın, ilk iki dönemi hazır bularak, garb ve şarkta hakim olduğu bir dönemdir.

Bu dönem, şahıs hâkimiyeti değildir. Belli grup ve zümrelerin hâkimiyeti değildir. Bu Hakk'ın hâkimiyetidir. Hakk'ın kuvvet çizgisinde temsil edilmesidir. Daha doğru ifadesiyle, kuvvetin Hakk'ın emrine verilmesidir.

Bu üç dönem Hz. Muhammed'in (s.a.s.) mübarek hayat-ı seniyelerinde de vardı.

1- Mekke devri ki; tahkikî imanın neşredildiği bir dönemdir. Daha ziyade gençliğin imanla, irfanla şuurlandırıldığı bir dönemdir. İki bin küsur âyet nâzil oldu Mekke'de, fakat Cenâb-ı Hakk şu ameli, ibadeti yapın demedi. Sadece, kendi azâmetini, icraatını, tasarrufâtını anlattı. İslâm da ilk emredilen ibadet namazdır. O da tâ mirac'da, yani peygamberliğin on birinci veya on ikinci senesinde farz kılınmıştır.

Fertler, gençler sağlam inandılar. Öyle inandılar ki, acaba inandığımız Allah bizden ne istiyor ki, yapsak da O'nu râzı etsek ufkuna yükselince, Cenâb-ı Hakk, mirac eliyle buyurun namaz dedi.

2- Medine devri ki; hazırlanmış Mekke devri üzerine ahkâm-ı İlâhînin teessüs ettiği bir dönemdir. Şer'-i Şerîfin haramlardan nehyin, evâmire imtisalin tekevvün ettiği bir dönemdir.

---

74 Kur'ân-ı Kerim Kehf Suresi, Ayet, 13

Bu emirlere muhatap olan o cemaat, nehyden içtinâb ederek, emirlere itaat ederek kâmilleşti. Kâmilleşen cemaat, üçüncü devri hazırladı.

3- Mekke fethi dönemi ki, bütün siyer ve megâzî erbâbına göre "fethu'l-fütüh"dur. Hani şifreli kapılar vardır. Biri açılınca diğer kapılar da açılır. İşte Mekke'nin fethi öyle bir şifre idi ki, cihânın kapılarını açtı. Mekke fethiyle başlayan fetihler zinciri, kuvvetin, Hakk'ın emrine verilme devri oldu.

Bediüzzaman'a Göre Diriliş Safhaları

Bediüzzaman'a göre de âhir zamanda üç dönem, üç devir olacak:

1- Tahkiki imanı neşretme devri.

3- Dinî hayatın ümmet-i vasat noktasında temsil devri.[75]

2- Şer'î hayâtı ihyâ ve ikâme devri,

Kehf Suresindeki üç devir ile Hz. Muhammed'in (s.a.s.) mübarek hayatlarındaki üç dönem arasındaki ciddi bir münasebet vardır. Bu münasebetleri çok iyi yakalamış olan Üstad Bediüzzaman da üç devrin günümüz şartları içinde kademe-kademe teşekkülünü ifade ediyor.

Çökmüş, bitmiş, yıkılmış bir milletin, kademe kademe diriliş ve yükselişinde bu üç devir olacaktır. Bu dönemlerin temelinde fütüvvet vardır. Genç bir nesil vardır.

İşte biz bu gençliği intizar ediyoruz. Biz bütün şiddetimizle, ÂSIM'IN NESLİNİ BEKLİYORUZ.

75 Bediüzzaman Said Nursî Sikke-i Tasdik-i Gaybî, shf: 43 Sözler Yayınevi İstanbul- 1988.

4. BÖLÜM

Âsım'ın Mânâsı ve Neslinin Kısaca Tarifi

A. İsmetine Düşkün Bir Nesil

Âsım, ma'sum demektir. Nebîlerin beş mühim vasfından bir tanesi de "ismet"tir. "İsmet – ma'sum", günahsız günaha karşı hassas, dikkatli, günah işlememek için Allah korkusundan kalbi tir tir titreyen demektir.

ÂSIM; ismetin zirvesindeki Hz. Muhammed'in (s.a.s.) hakiki varisi, Hz. Muhammed (s.a.s.) ve ashabına tam "Hayru'l-Halef' bir nesil...

"(İslâm dinine girme hususunda) öne geçen ilk Muhacirler ve Ensâr ile onlara güzellikte tâbi olanlar var ya, işte Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'dan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu, büyük kurtuluştur."[76]

Âsım'ın nesli, arkadan, en arkadan geldiği hâlde, hayırda, güzellikte, aynı vasıfla muttasıf, aynı amel ile âmil olmada öndekilere, işin önünün önündeki Muhacir ve Ensâr'a tâbi olan nesildir.

B. Kâinatın Fahrı'nın "Kardeşlerim" Dediği Nesil

Âsım'ın nesli, Kâinâtın Fahrı'nın "Kardeşlerim" diye selam gönderip alnından öptüğü nesildir.

---

76 Kur'ân-ı Kerim Tevbe Suresi, ayet, 100.

Hz. Ebû Hüreyre rivayet ediyor: "Rasul-i Ekrem (s.a.s.) küçük bir mezarlığa (makbureye) gitti ve "Ey müminler kavminin diyarı, inşaallah biz de size kavuşacağız. Kardeşlerimizi görmekten dolayı sevindim." buyurdu.

Oradakiler, "Ya Rasûlallah biz senin kardeşlerin değil miyiz?" dediler. Rasul-i Ekrem (s.a.s.) "Siz benim ashabımsınız. Kardeşlerim ise daha henüz gelmediler. Ben onları (Kevser) havzında bekleyeceğim."[77]

İşte Âsım'ın nesli, "kardeşlerim" diye Nebî tarafından sâhip çıkılan, elinden tutulan, alnından öpülen mübarek bir nesildir. Hz. Allah'ın beklediği, Hz. Muhammed'in (s.a.s.) alnından öptüğü, deryada semeğin, semada meleğin, mâzide ecdâdın, müstakbelde gelecek nesillerin aşk u şevkle, heyecanla beklediği nesildir.

C. İkinci Garipler Nesli

Âsım'ın nesli, "İkinci Garipler" neslidir. Boyunduruk yere düştüğünde onun altına girecek "ben de varım" diyecek bir nesildir. On dört, on beş asır önce yine fetret vardı. Boyunduruk yere düşmüştü. O zaman kâinatın Fahrı riyâsetinden Muhacir ve Ensar namıyla bir garipler cemaati zuhur etti. Onların bereketli, nurlu elleriyle bu büyük dâvâ yükseldi, bir kandil gibi beşerin semasına takıldı.

İkinci fetret devrinde, ikinci bir garip cemaat daha zuhur edecek, o da yere düşmüş mücevherleri, büyük dâvâyı omuzlayacak, bir kandil gibi onu insanlığın semâsına asacaktır.

Fahr-ı Kâinât'ın dilinde; "İki garibe ne mutlu"[78] tebşiratıyla alkışlanan nesil; Âsım'ın neslidir.

---

77 a) Sahih-i Müslim, Taharet, 39, numan, 249, Neşr, M. Fuat Abdulbaki, Nevevi şerhi. III. 137-139 Beyrut 1972 2.baskı Dar-ı ihyait-Türasil Arabî Yayınları.

b) Nesâî, Taharet, 109 (I, 93-95 Sındî Haşiyeli); Tercümesi c:1 shf, 116-117. Müt.A.Muhtar Büyükçınar, Ahmet Tekin, Ö.Faruk Hasan Yaşar Erol, İst.1981 Kalem Yayınları.

c) Muvatta, Taharet, 28 M. Fuat Abdulbâkî, daru ihyâ-it Türâsi'l-Asabi Yayınları Beyrut-tarihsiz.

78 Aclûnî Keşfu'l-Hafa c-1 shf: 282 Hadis No: 887. Daru İhya il Türâsîl Arabi Beyrut-1351. H

Birinci devrin birinci garipleri, hangi vasıflar ile muttasıf vasıflanmış ise, hangi ameller ile âmil ise, ikinci garipler de aynı şartla fışkırıp, aynı vasıflarla muttasıf aynı ameller ile âmil olacaklardır.

Sahabe vasıflarıyla muttasıf bir nesildir.

D. Kutsîler Denen Nesil

Âsım'ın Nesli, Hz. İsa'nın dilinde "Kudsîler" ifadesiyle mukaddesleşen bir nesildir.[79]

E. Âsım B. Sabit Ruhlu Nesil

Âsım'ın nesli derken, Âsım bir âlemdir. Âsım, Nebî'nin nübüvvet ve ismet ruhunu temsil ediyor.

Âsım; Âsım b. Sabit'i hatırlatıyor. Âsım nesli, Âsım b. Sabit ruhlu bir nesildir.

Âsım B. Sâbit'in Hayatı

Âsım b. Sâbit'in hayat serencâmesi iyi bilinirse, Âsım b. Sâbit'in, örnek hayata sahip olduğu geleceğe nasıl ışık tuttuğu anlaşılır Âsım Köksal'ın, İslâm Tarihi'nden takip edelim:

Lihyanoğullarının Hilesi

Abdullah b. Üneys, Halid b. Süfyan'ı öldürdüğü zaman, Lihyanoğulları, Adal ve Kare kabilelerine giderek zekâtlarını takdim ve İslâmiyet'e davet etmek üzere, ashabından bazılarını göndermesi için Peygamberimizle konuşmasını istediler ve "gelecek olanlardan bazılarını adamamıza karşılık, öldürüp öcümüzü alırız ötekilerini de Mekke'ye, Kureyş'e götürür, satarız. Kureyş'in Bedir'de öldürülen adamlarına karşı, Muhammed'in ashâbından kendilerine getirilecekleri işkence ile öldürmeleri kadar hoşlarına giden bir şey yoktur!" dediler.

79 Nebhânî, Yusuf b. İsmâil; Hüccetüllahi ale'l âlemin fi mücezât-ı seyyidil mürselin shf: 113 Dârul fikr, Beyrut-tarihsiz.

Adal ve Kare Davetçileri Medine'de

Hun b. Huzeyme b. Müdrike soyundan Adal ve Kare kabilesinden olup Müslüman olduklarını söyleyen altı (Vâkidî'ye göre yedi) kişilik bir davet heyeti, Medine'ye gelerek, "Ya Rasûlallah! İslâmiyet, kabilemiz içinde yayılmaya başladı. Ashabından bazılarını bizimle birlikte gönder de onlar, bize, dini iyice anlatsınlar, Kur'ân okutsunlar ve İslâm şeriatını öğretsinler!" diye dilekte bulundular.

İslâm Fedai Birliğinin Yola Çıkarılması

Peygamberimiz, Kureyş müşriklerinin Medine İslâm Devletine karşı askerî bir hazırlıkta bulunup bulunmadıklarından haberdar olmak ve ona göre tedbir almak üzere ashabından bazılarını tecessüs ve istihbaratla vazifelendirip Mekke'ye göndermeye hazırlamış bulunuyorlardı.

Bunun için, Adal ve Kare davetçilerinin isteği müsait görüldü.

Vazifelendirilenler, hicretin dördüncü yılı Safer ayında Adal ve Kare davetçileriyle birlikte yola çıktılar.

İslâm Fedai Birliğinin Sayısı ve Birlikte Bulunanların İsimleri

Fedaî birliği altı kişi (Vâkidîye göre yedi kişi) olup içlerinden Mersed b. Mersed kumandan tayin edilmişti.

Başka kaynaklara göre ise birlik on kişiden oluşuyordu ve içlerinden Âsım b. Sâbit kumandan seçilmişti. Vakidî on kişi rivayetini de kaydeder.

Kaynaklarda yalnız, yedisinin ismi açıklanmıştır:

1- Mersed b. Ebî Mersed.

2- Halid b. Ebî Bukeyr.

3- Âsım b. Sabit b. Ebî Aklab.

4- Hubeyb b. Adiyy.

5- Zeyd b. Desinne.

6- Abdullah b. Tarık.

7- Muattıp b. Ubeyd.

Fedai Birliğinin Reci Suyu Başında Kuşatılması

İslâm fedai birliği, Hicaz nahiyesinde Huzeylîler'e ait su başı olan Reci'ye geldiklerinde, kendilerini götürenlerin ihanetine uğradılar.

Rivayete göre İslâm fedaileri Reci suyu başına, geceleri yürümek, gündüzleri gizlenmek suretiyle bir seher vakti gelip inmişler, orada Acve (iyi cins Medine hurması) yiyerek çekirdeklerini yere atmışlardı.

Oradan ayrıldıkları zaman, Huzeyl kabilesinden davar güden bir kadın oraya uğramış, yerdeki çekirdeklere bakıp, onların küçük olduklarını görünce, "Medine hurması bu!" diyerek kabilesine seslenmişti.

O sırada fedailer, dağa sığınmış ve orada gizlenmiş bulunuyorlardı. Adal ve Kare kabilesi davetçilerinden birisi bir bahane ile ayrılıp Müslümanların geldiğini Lihyanoğullarına haber vermişti.

Lihyanoğullarından yüze yakın okçu, İslâm fedai birliğini araştırmaya başladılar.

Onların konakladıkları ve Medine'den azık olarak yanlarına almış oldukları hurmaları yedikleri yeri buldular.

"İşte Yesrib hurması çekirdekleri!" diye bağrıştılar ve hemen izlerini sürmeye başladılar.

En sonunda, Âsım b. Sabit'e ve arkadaşlarına dağın tepesinde yetiştiler, çevrelerini sardılar.

Müşriklerin Vaatleri

Böyle elleri kılıçlı adamlar tarafından sarıldıklarını görünce, İslâm fedaileri de onlarla çarpışmak için kılıçlarını sıyırdılar.

Lihyanoğulları, “Eğer, yanımıza inerseniz, hiçbirinizi öldürmeyeceğimize kesin söz veriyoruz!”

Vallahi, biz sizi öldürmek istemiyoruz. Fakat size karşılık olarak, Mekkeliler’den bir şeyler koparmak ve onlardan faydalanmak istiyoruz!” dediler.

Ölen Fakat Müşriklere Boyun Eğmeyen Kahramanlar

Mersed b. Ebî Mersed, Hâlık b. Ebî Bükeyr ve Âsım b. Sâbit, “Vallahi biz hiçbir zaman, müşriklerin ne sözlerini, ne de akidlerini kabul ederiz!” diyerek müşriklerin tekliflerini reddettiler.

Âsım b. Sabit, “Ben müşriklerin himayesini hiçbir zaman kabul etmemeye yeminliyimdir.”

“Vallahi ben kâfirlerin himâyelerine ve sözlerine kanarak inmem ve kâfirlere asla teslim olmam!”

“Allahım! Peygamberin’i durumumuzdan haberdar et!” diyerek müşriklere ok atmaya başladı.

Ok atarken de:

“Ben ne diye çarpışmayayım ki, gücüm, kuvvetim yerinde, oklarım yanımda, yayımın kirişi kalın, enli temrünler yüzünden kayıp gitmektedir.

“Ölüm, hak; hayat, boş ve geçicidir.

Mukaderatın hepsi başa gelicidir,

İnsanlar, er geç Allah’a rücu edicidir.

Eğer ben, sizinle çarpışmazsam, anam beni yitirsin!”

diyerek recez söylüyordu.

Âsım b. Sabit’in ok çantasında yedi ok vardı. Attığı her okla, müşriklerden birini öldürdü.

Oku tükenince, müşrikleri, mızrağıyla delik deşik etti.

Mızrağı kalmayınca da kılıcı sıyırdı. Kılıcının kınını kırıp attı.

"Allahım! Ben, günün başında, Senin dinini korudum. Sen de günün sonunda benim cesedimi koru! Cesedime müşrikleri dokundurma!" diyerek dua etti.

En sonunda iki ayağından yaralanıp yere düştü.

Lihyanoğulları, aralarında Âsım b. Sabit olmak üzere, yedi kahramanı okla vurup şehid ettiler.

Hubeyb ile İki Arkadaşının Esir Olması

Hubeyb b. Adiyy, Zeyd b. Desinne ve Abdullah b. Tarık, öldürülmeyeceklerine dair kesin söz alınca, dağdan inip Lihyanoğullarına teslim oldular. Onlar da üçünü, yayların kirişleriyle bağladılar.

Abdullah b. Tarık: "İşte, ahde vefasızlığın, verilen sözü tutmamanın bir başlangıcı bu!" dedi ve gitmemek için direndi.

Sülâfe'nin, Âsım b. Sâbit Hakkındaki Andı

Âsım b. Sâbit, Uhud Savaşı'nda azılı müşrik kadınlarından Sülâfe'nin iki oğlunu öldürmüştü, Bunun üzerine Sülâfe, Âsım b. Sâbit'in başını ele geçirecek olursa, kafatasıyla şarap içmeyi adamıştı.

Sülâfe, Âsım b. Sâbit'in başını getirecek olana yüz deve bahşiş vereceğini va'd ve îlân etmişti.

Bunu, bütün Araplar ve bu meyanda Lihyanoğulları da biliyorlardı.

Âsım b. Sâbit'in Cesedini Arı Sürüsünün Koruması

Lihyanoğulları, Sülâfe bint-i Sâd'e satmak için Âsım b. Sâbit'in başını kesip götürmek istedilerse de, üzerlerine üşüşen arı sürüsünden, cesedin yanına yanaşamadılar.

"Bırakınız. Akşam olunca, arılar onun üzerinden dağılır, gider. Biz de başını keser, alırız!" dediler.

Yüce Allah'ın gönderdiği arılar bulut karaltısını andırmakta, cesede yaklaşanların yüzlerine yapışıp onları tedirgin etmekteydiler.

Akşam olunca, yüce Allah, hiç emaresi yok iken bir yağmur yağdırdı, sel gönderdi; Âsım'ın cesedini alıp götürdü. Cesedin nerede olduğu bilinemedi ve ceset bulunamadı. Bunun için, müşrikler, Âsım b. Sâbit'in hiçbir yerini kesmeye kâdir ve muvaffak olamadılar.

Âsım b. Sâbit Hakkındaki Bilgiler

Âsım b. Sâbit'in künyesi Ebû Süleyman'dır. Peygamberimiz, onu, Abdullah b. Cahş ile kardeş yapmıştı. Âsım b. Sabit, Bedir ve Uhud Savaşları'nda bulunmuştu.

Peygamberimiz, onun Bedir'de düşmanla çarpışmasının görünüşü hakkında, "Harbin icabı budur. Ben, bu tarzda çarpışılmasını gerekli gördüm. Çarpışacak olanlar, Âsım'ın çarpışması gibi çarpışsınlar!" diyerek takdir ve tasvip etmişti.

Âsım b. Sabit, Uhud'da Müslümanlar bozulup dağıldıkları zaman, Peygamberimiz'in yanından hiç ayrılmayan, ölmek, fakat ayrılmamak üzere bey'at eden kahraman ve onun fedakar ashabındandı.

Peygamberimiz'in okçularındandı. Arıların yetişip Âsım'ın cesedini korudukları hadisesi anıldıkça, Hz. Ömer, "Allah, elbette mü'min kulunu korur. Âsım, müşriğe temas etmemeye ahd etmişti. Sağlığında hiçbir zaman müşriğe temas etmedi. Kendisi, sağlığında müşriklerden nasıl korundu ise Allah da ölümünden sonra onun cesedini koruyup müşriklere dokundurmadı" derdi.

Bunun için Âsım b. Sâbit'in adı anılırken "Arıların koruduğu" diye anılırdı.[80]

Şimdi anlatmaya çalışacağım "Âsım'ın Nesli"nin vasıfları Âsım b. Sabit'in hayatında kristalleştiği için biraz uzunca da olsa yukarıda kaydetmiş oldum.

---

80 M. Âsım Köksal İslâm Tarihi c: 4 shf: 14-19, İrfan Yayınevi İstanbul, 1972.

5. BÖLÜM

Âsım'ın Neslinin Vasıfları

İnsanları kıymetli yapan vasıflarıdır. Altını altın yapan kimyevî terkibleri olduğu gibi, kömürü de kömür yapan kendi kimyevî terkibidir. Zerrâtının vasfı kömür olduğu hâlde, aslı ve ismi altın olan bir cevher olamaz.

İnsanları âli, değerli yapan da üstünde taşıdığı hak vasıflar ve hak amellerdir.

Kâinatın İftihar Tablosu bu hakikati şu hadisleri ile ifade buyurmuşlardır:

“Allah sizin sûretlerinize ve mallarınıza bakmaz. Allah sizin kalplerinize ve amellerinize bakar.”[81]

Kalpde taşıdığı hak vasıflara ve kalpde bulunan vasıfların dışa taşmasının ifadesi olan hak amellere bakılır.

İnsanın Allah indinde ve insanların nazarındaki kıymeti, üstünde taşıdığı sıfat, vasıf ve amellere göredir.

Bir insan bâtıl vasıflar ile muttasıf, batıl ameller ile âmil ise, onun hiç bir kadr-ü kıymeti yok demektir.

Âsım’ın nesli; hak vasıflarla muttasıf, hak ameller ile âmil olan nesildir. Derecesi bu nisbetlere göre değişir.

---

81 a) Sünen-i İbn-i Mace Zühd, 9 No: 4143 Tahle: Şeyh Halil Me'mün Şiha D. el-Marife, (Es-Sindi şerhi ile El Cüsiri haşiyesi ile beraber 1. baskı Beyrut 1996-1416.

b) Rüyazü's-Salihîn tercümesi musannif: Muhyiddini Nevevî, Tercüme: Kavamüddin Burslan, Hasan Hüsnü Erdem. 2. baskı c:1 shf: 8 Türk Tarih Kurumu basımevi Ankara, 1964.

A. Âsım'ın Nesli, Sa'y Ederken Allah'a Dayanır

Âsım'ın nesli, Allah'a sığınan, Allah'a dayanan nesildir. Allah'a dayandığı için mânen çok güçlüdür. Her hamlesinde "BİSMİLLAH" der. O'na dayanır. O'nun adına başlar, O'nun adına işler. İşlerini daima Allah'a tefvîz eder.

Birinci Söz'de ifade buyrulduğu gibi;

"Evet, nasıl ki, görsen; bir tek adam geldi. Bütün şehir ahalisini cebren bir yere sevketti ve cebren işlerde çalıştırdı. Yakînen bilirsin; o adam kendi namıyle, kendi kuvvetiyle hareket etmiyor. Belki, o bir askerdir. Devlet namına hareket eder. Bir pâdişah kuvvetine istinad eder. Öyle de; herşey, Cenâb-ı Hakk'ın namına hareket eder ki, zerrecikler gibi tohumlar, çekirdekler; başlarında koca ağaçları taşıyor; dağ gibi yükleri kaldırıyorlar. Demek her bir ağaç, "Bismillah" der; hazîne-i rahmet meyvelerinden ellerini dolduruyor bizlere tablacılık ediyor. Her bir bostan "Bismillah" der; matbaha-i kudretten bir kazan olur ki; çeşit çeşit pekçok muhtelif leziz taamlar, içinde beraber pişiriliyor. Herbir inek, deve, koyun, keçi gibi mübârek hayvanlar "Bismillah" der; rahmet feyzinden bir süt çeşmesi olur. Bizlere, Rezzâk namına en lâtif , en nazif, âb-ı hayat gibi bir gıdâyı takdim ediyorlar. Her bir nebat ve ağaç ve otların ipek gibi yumuşak kök ve damarları, "Bismillah" der, sert olan taş ve toprağı deler geçer. Allah namına, Rahman namına der, herşey ona musahhar olur. Evet, havada dalların intişarı ve meyve vermesi gibi; o sert taş ve topraktaki köklerin kemâl-i sühûletle intişar etmesi ve yer altında yemiş vermesi, hem şiddet-i harârate karşı aylarca nâzik, yeşil yaprakların yaş kalması; tabiiyyunun ağzına şiddetle tokat vuruyor; kör olası gözüne parmağını sokuyor ve diyor ki: En güvendiğin salâbet ve harâret dahi, emir tahtında hareket ediyorlar ki; o ipek gibi yumuşak damarlar, birer Âsa-yı Musa (a.s.) gibi [82] "Âsam taşa var" emrine imtisalle taşları şak eder. Ve o sigara kağıdı gibi ince nazenin yapraklar, birer aza-yı İbrahim (a.s.)

82 Kur'ân-ı Kerim Bakara Suresi, Ayet, 60

gibi ateş saçan harârete karşı “Ey ateş! Serin ve selametli ol.” [83] ayetini okuyorlar.”[84]

Dayanma ve Medet İsteme Noktası Allah’tır

Âsım’ın neslinin nokta-i istinadı ve nokta-i istimdâdı Allahtır. Melcei mencası Allahtır. Bundan dolayı güçlüdür ve Allah’ın teminatı altındadır.

Allah’ın teminâtı altında olan kimse ise ayağı kaymadan, küfre girmeden, yanlış iş yapmadan ma’sun ve ma’sumdur.

İmanda ve sırât-ı müstakîmde sabit kademdir. Bütün bu mânaları şu ayet içermektedir: “...Her kim Allah’a sığınır, ve O’nun dinine yapışırsa, iste o küfre düşmekten korunup, doğru yola ulaştırılmıştır.”[85]

Âsım’ın nesli, Allah’a dayanarak sa’y eder.

Bu hakikati Âkif şöyle ifade etmiştir.

Allah’a dayan, sa’ye sarıl, hikmete râm ol...

Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol. [86]

Zayıflar Güçlüye Dayanırlarsa Güçlü Olurlar

Zâtında zayıf olanlar güçlüye dayanarak hareket ederlerse, mânen güçlü olur, kendisinden kat-kat güçlü olanlara galebe çalabilirler.

Sinek, Allah’ın emriyle hareket ettiği için, koskoca Nemrut’u ve ordusunu yerle bir etmiştir.[87]

Debûr–lodos rüzgarı, Allah’a dayandığı için o muhteşem İrem bağlarını perişan etmiş ve tarihe havale etmiştir.[88]

---

83 Kur'ân-ı Kerim Enbiya Suresi, Ayet, 69

84 Bediüzzaman Said Nursî, Sözler, shf: 5 Sözler Yayınevi 1989, İst.

85 Kur'ân-ı Kerim, Al-i İmran Suresi, Ayet, 101

86 M. Akif Ersoy Safahat, c:2 shf: 920 Feza Gazetecilik, İst.Tarihsiz.

87 İslâm Ansiklopedisi C:4 shf: 193 Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1964 çevirenler: A. Adıvar, A. Arat, İ.Kafesoğlu, T.Yazıcı.

88 Doç.Dr.Ahmet Lütfi Kazancı Peygamberler Tarihi c:1, shf: 141-145. Nil Yayınları İstanbul, 1997.

Âcizin, Güçlüye İstinâdı Ve Bediüzzaman

Allah'a dayanarak sa'y eden Bediüzzaman'ın şu sözleri bu mevzuda müthiş ifadelerdir:

"...işittim ki, diyorlar: "Said elli bin nefer kuvvetindedir, onun için serbest bırakmıyoruz."

Ben de derim ki: Ey bedbaht ehl-i dünya! Bütün kuvvetinizle dünyaya çalıştığınız hâlde, neden dünyanın işini dahi bilmiyorsunuz? Divane gibi hükmediyorsunuz? Eğer korkunuz şahsımdan ise, elli bin nefer değil, belki bir nefer elli defa benden ziyade işler görebilir. Yani, odamın kapısında durup bana çıkmayacaksın diyebilir.

Eğer korkunuz mesleğimden ve Kur'ân'a ait dellallığımdan ve kuvve-i mâneviye-i îmâniyeden ise, elli bin nefer değil, yanlışsınız! Meslek îtibâriyle elli milyon kuvvetindeyim; haberiniz olsun! Çünkü, Kur'ân-ı Hakîm'in kuvvetiyle sizin dinsizleriniz dahil olduğu halde bütün Avrupa'ya meydan okuyorum. Bütün neşrettiğim envâr-ı îmâniye ile, onların fünûn-u müsbete ve tabiat dedikleri muhkem kal'alarını zir-ü zeber etmişim. Onların en büyük dinsiz feylesoflarını, hayvandan aşağı düşürmüşüm. Dinsizleriniz dahi içinde bulunan bütün Avrupa toplansa, Allah'ın tevfîkiyle beni, o mesleğimin bir meselesinden geri çeviremezler; inşaallah mağlub edemezler"[89]

Sen Allah'a Dayanırsan, Allah Seni Korur

Âsım'ın nesli, Allah'a dayandığı için Allah'ın kitab ve dinini korumak yolunda sa'y ettiğinden, Allah'ın da kendisini koruduğu nesildir.

Sahip çıktığı için sahip çıkılıyor. Koruduğu için korunuyor. Âsım'ın nesli, Allah'ın koruduğu nesildir. Kur'ân'da buna işaretle: "Allah seni insanlardan koruyacaktır."[90] buyrulmuştur.

---

89 Bediüzzaman Said Nursî, Mektûbat shf:67 Sözler Yayınevi, İst.1989.

90 Kur'ân-ı Kerim Maide Suresi, Ayet: 67

Hz. Ömer; Âsım b. Sâbit'in durumu anıldıkça: "Allah kendi dâvasını koruyan kulunu korur" derdi.[91]

Âsım b. Sâbit: "Allah'ım bu gün, günün başında ben senin dinini korudum. Sen de günün sonunda benim cesedimi koru."[92] demişti.

B. Âsım'ın Nesli Masumiyetiyle Yaşar, İsmetine, Irzına, Namusuna Düşkündür

Âsım ma'sumdur. Ma'sum, peygamber vasfıdır. Âsım'ın nesli Hz. Muhammed'e (s.a.s.) ismet yönüyle de tam bir ümmettir.

İsmetine, ırzına düşkün ve hayasızlığın karşısındadır.

Âkif:

Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmiyecek.[93]

Hz. Ömer (r.a.), İran'a gönderdiği ordunun başındaki büyük kumandan Sa'd b. Ebî Vakkas'a yazdığı mektubta; "Orduna ve sana selam ederim. Düşmandan değil, haramı işlemekten korkun." diyor.[94]

Âsım'ın Nesli, Düşmandan Değil, Günah İşlemekten Korkar

Âsım'ın nesli, düşmandan değil, günah işlemekten korkan bir nesildir.

"Irzımızdır çiğnenen, evlâdımızdır doğranan
Hey sıkılmaz ağlamazsan bâri gülmekten utan!"[95]

"Hayâ sıyrılmış, inmiş: Öyle yüzsüzlük ki her yerde...
Ne çirkin yüzler örtermiş meğer bir incecik perde!
Vefâ yok, ahde hürmet hiç, emânet lâfz-ı bî-medlûl;

---

91 M.Âsım Haksa 1- İslam Tarihi c:4 shf: 18 İrfan Yayınevi İst.1972.

92 Allah dostları (Hilyetü'l-Evliya-Sıfatü's Safve'nin tercümesi) Çevirenler: Said Aykut, Enver Güvenç, c:1 shf:243, Şule Yayınları, İst.1996/Yahya Atak, Abdulhamit Barışık, Fuad Aydın.

93 M. Akif Ersoy Safahat c:2 shf: 844 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul.

94 Sahabi Ansiklopedisi c:1 shf: 127 Yeni Asya Yayınları İhsan Atasoy, Mehmet Paksu, CEmal Uşşak, İst.1993.

95 Safahat, M.Akif Ersoy c:2 shf: 588 Feza Gazetecilik A.Ş.İstanbul

Yalan râic, hıyânet mültezem her yerde hak meçhûl.
Yürekler merhametsiz, duygular süflî, emeller hâr;
Nazarlardan taşan ma'nâ ibâdullâhı istihkâr.
Beyinler ürperir, yâ Râb, ne korkunç inkılâb olmuş:
Ne din kalmış, ne îman, din harâb, iman tûrâb olmuş!"[96]

İşte! şimdiki hal-i perişaniyetimiz böyledir.

Akif'in Dilindeki Namus Hassasiyetimiz

Şanlı mazimizdeki iffet ve namusumuza hassasiyetimiz, melekler gibiydi. Devlet-i Âliye'nin son devrine kadar bu böyle devam etti.

Âkif'in şu müthiş ifadesine bakın:

"Hani Nâ-mahreme ben söyliyemem kızlarımın
Karımın ismini... Hem öldürürüm sorma sakın!"
Diye tahrir-i nüfûs istemeyen er kişiler!
Hani, göstermediler eski celâdetten eser;
Fuhşu i'lâya koşan bir sürü nâ-merd öteden,
Ne selâmlık, ne harem dinlemeyip çiğnerken!"[97]

Hz. Yusuf'un İsmeti, İffeti

Âsım'ın nesli, ismetini koruyandır. Hz. Yusuf (a.s.) gibi namusuna düşkün, haram ve günaha karşı dikkatli "Bir haram işlemektense, ölmeyi tercih ederim" diyebilecek bir nesildir.

Hz. Yusuf; genç, görkemli, güzel cemali ile cazib bir genç, aynı zamanda bekâr bir delikanlı. Devlet başkanının hanımı Züleyha, Hz. Yusuf'a göz dikiyor, musallat oluyor.

Hz. Yusuf sarayda hizmetçi. Odayı temizlerken, Hz. Yusuf'u kendisine davet ediyor. Hz. Yusuf, "Ben bu işi yapmaktan Allah'a sığınırım"[98] diyor.

---

96 Safahat, M.Akif Ersoy c:2 shf: 908 Feza Gazetecilik A.Ş.İstanbul

97 Safahat, M.Akif Ersoy c:1 shf: 394 Feza Gazetecilik A.Ş.İstanbul tarihsiz.

98 Kur'ân-ı Kerim, Yusuf Suresi, Ayet, 23

Daha sonra mesele tebeyyün edince, Aziz'in hanımı şöyle diyor:

"İşte beni kınamanıza sebep olan kimse budur. Yemin Ederim Ben Ondan Murdımı Almak İstedim de O İffetini Korudu. O'na emrettiğimi yapmazsa muhakkak zindana atılacak ve muhakkak küçük düşenlerden olacaktır.[99]

Âsım'ın Nesli'nin, Sadece Kendi Namusunu Değil, Milletinin de İffetini Koruması

Sadece kendi namusunu ve şerefini koruma değil, milletin şerefini, İslâm'ın ve Kur'ân'ın namusunu, Efendimiz'in (s.a.s.) ırz ve namusunu da koruyacak Âsım'ın nesli. Korumada yeminli ve azimli olacak.

Allah ve Rasûlü'nün Şerefini, Herşeyden Üstün Tutması

Kendi izzeti değil, Hakk'ın izzeti esas olacak. Allah'ı Resulunü ve dâvâsını; kendi malı, canı, ırz ve nâmusundan daha üstte tutacağına dâir söz verecek. Biat edecek.

Asr-ı saadette biat eden cemaatin biat şartlarından birisiydi bu.[100]

Hz. Muhammed'in (s.a.s.) mübarek ism-i celili yere düşmesin diye gerektiğinde canını feda edecek, malını verecek.

Mu'tede Cafer B. Ebî Talib

Mu'tede, Zeyd b. Harise, şehit düşünce, sancağı, Hz. Cafer b. Ebî Talib aldı.

Yine, Peygamberimiz'in (a.s.m) bildirdiğine göre şeytan, hemen gelip ona da hayatı ve dünyayı sevdirmek, ölümü, çirkin ve sevimsiz göstermek istedi.

Hz. Cafer ise, "Bu an, müminlerin kalplerinde imanı pekiştirmek zamanıdır. Hâlbuki, sen, bana dünyayı sevdirmek istiyorsun? dedi.

---

99 Kur'ân-ı Kerim, Yusuf Suresi, Ayet, 32

100 M. Yusuf Kandehlevi Hadislerle Müslümanlık c:1 shfW:246 Yelken Matbaası İst.1973. Mütercimler: Ahmed M. Büyükçınar, A.Ömer Tekin, Ö. Faruk harman.

Hemen zırh gömleğini giydi. Atına bindi. Sancağı elinde olduğu hâlde, ilerledi. Düşmanlar “Bunu arkadaşının yanına ulaştıracak kim var?” diye birbirlerine seslendiler.

İçlerinden biri, “Ben ulaştırırım.” dedi.

Hz. Cafer, düşmanların ortalarına kadar dalmış bulunuyordu. Kurtuluş yolu kalmadığını görünce, Şukra’ diye anılan atından yere atladı ve onu sinirlendikten sonra son nefesine kadar çarpıştı.

Hz. Cafer, İslâm’da, atını sinirleyen müslümanların ilki idi.

Hz. Cafer bunu, düşman eline düşer de, onun üzerinden Müslümanlarla çarpışırlar korkusuyla yapmıştı.

Hz. Cafer, çarpışırken şöyle diyordu:

“Cennette, ona yaklaşmak da, ne güzeldir! Onun şerbetleri tatlı ve soğuktur.

Rumlar’a gelince, Rumlar’ın âkıbetleri yakındır. Onlar, kâfir ve uzak soydandırlar”.

Hz. Cafer, çarpışırken, düşmanlar tarafından vurulup bir eli kesildi. Sancağı, öbür eline aldı. O da, vurulup kesilince, sancağı, koltuğunun altına kıstırdı.

O sırada bir adam varıp o’na mızrağını sapladı.

Sonra bu Rum, Hz. Cafer’in bedenini kılıçla vurup ikiye ayırdı.

Hz. Cafer, yere düştü.

Abdullah b. Ömer der ki; “Cafer b. Ebû Talib’i, ölüler arasında aradık. Kendisinin vücudunda doksandan fazla mızrak, ok ve kılıç yarası bulduk.”[101]

Hz. Hâlid’in, Yermük’te Rasul’ün (s.a.s.) Mübarek Kılı için Ölümü Göze Alması

Yermükte Hz. Hâlid, müthiş sevk-ül ceyş kabiliyetiyle zuhur etmiştir. Yermük, kırk binin ikiyüzkırk bine karşı verdiği bir mücahededir.

101 M. Âsım Köksal, İslâm Tarihi c:8 shf: 61-62 İrfan Yayınevi, İstanbul-1978.

Büyük kumandanın, bir ara, küffar tarafından gelen kılıç darbesiyle başındaki sarığı düşer ve atının ayaklarına doğru yerde yuvarlanır.

Koca Hâlid beyninden vurulmuşa döner. Atından iner yerde külâhının arkasına takılır ve onu almak ister.

Derler ki, "Hâlid ne yapıyorsun? Kendini tehlikeye atıyorsun."

Hz. Halid der ki; "Ben kendimi tehlikeye atmışım, ölmüşüm, ne ehemmiyeti var. Ben o külâhımı kurtarmalıyım. Zira; ben o külâhımın içinde Efendimiz'e (s.a.s.) ait iki tane mübarek kılı taşıyorum. Emanet olan o mübarek kıllar, düşmanın ayağı altında kalmaktansa, benim gibi binlerce Hâlid feda olsun!"[102] der.

Âsım'ın neslinin ruhu budur.

Yâ şimdiki hâl-i perişaniyetimize bakın.

Mukaddes Kur'ân nerede?

Veda Haccı'nda emanet edilen Kitap ve sünnet nerede?

On dört asırdan beri uğrunda milyonlarca şehit verilen mukaddes emanetler nerede?

Beklediğimiz Neslin Ruhu

İşte Âsım'ın nesli, bu ruh gerilimiyle dolup boşalacak. Bunları gerçekleştirecek. Allah'ın namusu olan Kur'ân ayaklar altında, büyük ve mukaddes emanetler de yerde iken, yaşamak bana haram olsun diyecek ve meşru zevkleri bile kendisine haram edecektir.

Büyük Üstad'ın ifadesiyle: "Kur'ân'ımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa, cenneti de istemem; orası da bana zindan olur."[103] diyecek.

Arkadaş! yurdumu alçaklara uğratma sakın;

Siper et gövdeni, dursun bu hâyasızca akın.

Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...

---

102 Sahabi Ansiklopedisi c:2 shf: 439 Yeni Asya Yayınları İhsan Atasoy, Mehmet Paksu, Cemal Uşşak, İstanbul, 1993.

103 Bediüzzaman Said Nursî risale-i Nur Külliyatı, c:2 shf: 2206 Nesil Yayınları İstanbul-1996.

Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.[104]

* * *

Kanayan bir yara gördüm mü yanar tâ ciğerim,

Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim.

Adam aldırma da geç git, diyemem aldırırım.

Çiğnerim, çiğnenirim hakkı tutar kaldırırım.[105]

İşte bu ruhla gerilecek ve Hz. Âsım b. Sâbit gibi; "cesedime müşriklerin kirli ellerini dokundurma"[106] diyecek.

Âkif: "Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:"[107] ifadesi hayatımızın en büyük ideali olacak.

Ruhumun senden, İlâhî, şudur ancak emeli:

Değmesin ma'bedimin göğsüne nâ-mahrem eli;

Bu ezanlar-ki şehâdetleri dinin temeli,

Ebedî, yurdumun üstünde benim inlemeli. [108]

C. Âsım'ın Nesli Dünyada Peygamber Bucağında, Ölünce Peygamber Kucağında Yaşayan Nesildir

Âsım'ın nesli, dünyada peygamber bucağında yaşayan, ölünce de peygamber kucağında yaşayacak olan nesildir.

Nebî (s.a.s.) tutkusu kor gibi içini yakacak. O'nun silüetini daima hayalinde canlandıracak, O'nunla bütünleşecek ve böylelikle dâvâsıyla bütünleşecektir.

Bir yönüyle, O'nun herşeyimizden haberdar olabileceğine inanacak.

---

104 M.Akif Ersoy Safahat shf: 447 Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları Edebî Eserler Serisi-8 Ankara, 1990.

105 M.Akif Ersoy Safahat c:2 shf: 782 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul.

106 M.Âsım Köksal İslâm Tarihi c:4 shf: 17 İrfan Yayınevi İstanbul, 1972.

107 M.Akif Ersoy Safahat c:2 shf: 844 Feza Yayıncılık A.Ş. İstanbul.

108 M.Akif Ersoy Safahat shf: 448 Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları Edebî Eserler Serisi: 8 Ankara, 1990.

Âsım b. Sâbit gibi; "Allah'ım Rasûlullah'ı durumumuzdan haberdar eyle"[109] diyecektir.

Hz. Muhammed'in (s.a.s.) canını can ruhunu ruh, davasını kendi davası kabul edecektir.

Hz. Muhammed (a.s.m)'in sevindiği hususlarla sevinecek, müteellim olduğu şeylerde de elem duyacaktır.

O'nun, hayatında gaye ve ideal edindiği meseleleri kendiside en büyük gaye ve ideal ittihaz edecektir.

O'nun büyük davasının, en sadık bir bendesi, kıtmiri olmayı cana minnet bilecektir.

O'nun yolunun toprağının tozu olma aşk u şevkiyle yaşayacaktır.

Yunus gibi:

Arayı arayı bulsam izini

İzinin tozunu sürsem yüzümü

Hak nasip eylese görsem yüzünü

Yâ Muhammed canım arzular seni[110] diyecektir.

Hz. Muhammed (s.a.s.) ve dâvâsı ile öyle bütünleşecek ki, O'nu kendi içine davet edecektir. Rüyalarında O'nun nur ve gül cemâlini görecek, yakazasında huzurunda olacak. Böylelikle O'nun büyük ve mukaddes ruhunu içimize davet etmiş olacak.

Dirilişimiz, O (s.a.s.)'nun İçimize Şeref-kudüm Buyurmasıyladır

O'nun ruhu içimize şerefkudüm buyurduğu zaman dirileceğimize inanacaktır.

Dirilişimizin şartı ve teminatı da budur.

Kat'iyyen inanıyor ve biliyoruz ki, Hz. Muhammed (s.a.s.) ile bütünleşmedikten, canını canımız, ruhunu ruhumuz, dâvâsını dâvâmız kabul edip, O'nu kendi içimize dâvet etmedikten ve

109 Ahmed b. Hanbel Müsnet c:2 shf: 294 Darü'l-Maarif matbaası Mısır, H:13373, M: 1954.

110 Yunus Emre Hayatı ve Bütün Şiirleri shf: 287 Mustafa Necati Bursalı Erhan Yayın-Dağıtım Çile Yayınları İstanbul-1980.

O'da şeref-kudüm buyurmadıktan sonra, bizim dirilişimiz mümkün değildir.

O, şüphesiz Hz. Hızır'dan daha müthiş bir zattır. Geçtiği ve temas ettiği yerler canlanır.

O'nun temas ettiği yer ölü ise dirilir, sönük ise yeniden canlanma ve şahlanma imkânı bulur.

Hz. Muhammed'in (s.a.s.) Mucizâtından Örnekler

Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) peygamberliğinden önce idi. Kuru bir ağacın altında oturuyordu; o yer kuruyken, birden yeşillendi. Ağacın dalları, O'nun başı üzerine eğilip kıvrılarak gölge yaptı.[111]

Konuşma özürlü büyükçe bir çocuk Rasûl-i Ekrem'in yanına gelmişti. Çocuğa ferman etti: "Ben kimim?" Hiç konuşmayan o dilsiz çocuk, "Sen Rasulullah'sın (s.a.s.)" deyip tekellüme başladı.[112]

Mihmandar-ı Nebevî, Ebû Eyyüb el-Ensarî'nin hanesine teşrif-i Nebevî hengâmında, Ebû Eyyûb der ki; Rasûl-i Ekrem (s.a.s.) ve Ebû Bekir-i Sıddık'a kâfi gelecek iki kişilik yemek yaptım. Ona ferman etti: "Ensar'ın eşrafından otuz kişi çağır." Otuz adam davet etti; geldiler, yediler. Sonra ferman etti: "Altmış kişi daha davet et." Altmış kişi daha davet etti, geldiler, yediler. Sonra ferman etti: "Doksan kişi daha çağır. Doksan kişi daha davet etti; geldiler, yediler. Kaplarda daha yemek vardı. O iki kişilik yemekten, yüz seksen adam yediler.[113]

Hz. Cabir İbn-i Abdullah el- Ensarî beyan ediyor: "Biz bin beş yüz kişi, Gazve-i Hudeybiye'de susadık. Rasûl-i Ekrem (s.a.s.); kırba denilen deriden bir kap sudan abdest aldı, sonra elini içi-

---

111 Kadî İyaz, Eş-şifa, c:2 shf: 368 Kadı İyaz, Ebul-Fadl, Eş-Şifâzi bi Ta'rifi Hukûki'l-Mustafa 1-11, daru'l-Fiber, Beyrut-1988.

112 İbn-i Kesir Ebu'l-Fidâ, İsmail, Bidaye ve'n-nihaye c:6 shf:166-167. 1-XIV. Dâru'l-Kutubi'L-İlmiyye, (Beyrut, 1988. Beyhaki, Ahmed b. Hüseyn Del^âilü'n-Nübüvve, c:6 shf: 60-61 1-VII; Dâru'l Tütübi'l-İlmiye Beyrut, 1985.

113 Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve 6/94 1-VII Dârü'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut-1984.

ne soktu. Gördüm ki, parmaklarından çeşme gibi su akıyor. Binbeş yüz kişi içip, kaplarını o kırbadan doldurdular. Salim İbn-i Ebi'l-Cad, Cabir'den sormuş: "Kaç kişi idiniz?" Cabir demiş ki: "Yüz bin kişi de olsaydı, yine kâfi gelirdi. Fakat biz bin beşyüz kişi idik.[114]

Hazret-i Ali, Hz. Cabir ve Hazret-i Âişe-i Sıddîka'dan nakl-i salih ile sabittir ki; dağ, taş, Rasûl-i Ekrem'e (s.a.s.)' "Selam sana ey Allah'ın Rasûl'ü!" diyorlardı. Hazret-i Ali'nin rivayetinde diyor ki: Peygamberliğin ilk başladığı günlerde Mekke'nin dış taraflarında, Peygamber (s.a.s.) ile gezdiğimizde, ağaç ve taşa rastgeldiğimiz vakit, "selâm sana ey Allah'ın Rasûl'ü" diyorlardı.[115]

Büyük bir imam olan İbn-i Vehb haber veriyor ki, Gazve-i Bedr'in on dört şehidinden birisi olan Muaz bin Afrâ, Ebû Cehil ile döğüşürken, Ebû Cehil o kahramanın bir elini kesmiş. O da öteki eliyle kesik olan elini tutup Resûl-i Ekrem'ın (a.s.) yanına gelmiş. Resûl-i Ekrem (s.a.s.), onun elini yerine yapıştırmış. Tükrüğünü ona sürmüş; birden şifa bulmuş; yine harbe gitmiş ve şehid oluncaya kadar harb etmiş."

Aliyyübnü'l Hakem'in, Gazve-i Hendek'te, küffârın darbesiyle ayağı kırıldı. Rasûl-i Ekrem (s.a.s.) meshetti, dakikasında öyle şifa buldu ki, atından inmedi.[117]

İbn-i Mâce haber veriyor ki, Zemzem suyundan Resul-i Ekrem'e (s.a.s.) bir kova su getirdiler. Bir miktar ağzına aldı ve tekrar kovaya boşalttı. Kova misk gibi rayiha verdi.[118]

Resûl-i Ekrem'in (s.a.s.) süt annesi olan Halime-i Sâdiye'nin keçilerinin meşhur kıssası... Halime'nin kabilesinde kıtlık vardı. Hayvanlar zayıf ve sütsüz idiler. Tok oluncaya kadar da yemiyor-

---

114 Müslim İmare, 72-73 Ebu'l-Huseyn El-Haccac en-Neysâbürî; Sahih-i Müslim, I.V. El-Mektebetü'l-İslâmî, İstanbul, 1955-fen ofset.

115 Beyhakî, Delâilü'n-Nübüvve, c:2 shf: 153-154. 1-VII, Dârü'l-Kütübi'l İlmiyye, Beyrut, 1985.

117 İbn-i Hacer El-İsâbe fî Temyizi-s-Sahabe c:2, shf: 507, El-Askülânî, Ahmed b. Ali b.Hacer. I-IV Dâru Sâdir Beyrut-h:1328.

118 İbn-i Mace Tahâre, 136. İbn-i Mace; Es-sünen I-II; Dâru'l-ihyâi'l-Kutubi'l-Arabiyye, Mısır-1952.

lardı. Rasûl-i Ekrem (s.a.s.) oraya, süt annesinin yanına gönderildiği zaman, onun bereketiyle, Halime-i Sâdiye'nin keçileri, akşam vakti başkalarının hilâfına olarak, tok ve memeleri dolu olarak geliyorlardı.[119]

Umeyr İbn-i Sâ'd'ın başına elini sürmüş ve dua etmişti. Bu duanın bereketiyle, o zat vefat ederken yaşı seksen olmasına rağmen başında beyaz yoktu.[120]

Bir defasında geceleyin, Medine-i Münevvere'nin haricinde, düşman hücum ediyor gibi mühim bir hadise işaa edildi. Sonra cesur atlılar çıkıp gittiler. Yolda (gördüler ki, olay yerinden kendilerine doğru) bir zat geliyor. Baktılar ki, gelen Resûl-i Ekrem (s.a.s.)'dir. Onlara ferman etmiş: "Bir şey yoktur." Ebû Talhâ'nın atına binip, şecaat-ı kudsiyesi muktezâsınca herkesten evvel gitmiş, tahkik etmiş ve dönmüştü. Ebû Talhâ'ya ferman etmiş: "Senin atın sarsmadan, gayet çabuktur." Halbûki Ebû Talhâ'nın atı, "katuf" diye tabir edilen, yürüyüşsüz kısımdan idi. O geceden sonra, hiçbir at, ona karşı yürüyüşte mukâbele edemiyordu.[121]

Hasan el-Basrî haber veriyor: "Bir adam Rasûl-i Ekrem'in (s.a.s.) yanına gelerek, ağlayıp sızladı ve dedi ki: "Benim küçük bir kızım vardı, şu yakın derede öldü, bende onu oraya attım. Rasûl-i Ekrem (s.a.s.) ona acıdı ve beraberce o derenin başına gittiler. Resûl-i Ekrem (s.a.s.) o ölmüş kızı çağırdı, "Yâ Fülâne!" dedi. Birden o ölmüş kız: "Buyur emret; emrin başım üstüne." diyerek karşılık verdi. Resûl-i Ekrem (s.a.s.) feman etti: "Tekrar validenin yanına gelmeyi arzu eder misin?" Bu sefer o dedi ki: "Yok, ben onlardan daha hayırlısını buldum."[122]

Velâdet-i Nebevî gecesinde, hem annesi, hem annesinin yanında bulunan Osman İbn-i As'ın annesi ve hem de Abdurrahman İbn-i Avf'ın annesi büyük bir nur görmüşler ve demişler ki:

---

119 İbn-i Hişam, Es-Siretü'n-Nebevî, c:1 shf:171 I-IV Dâru'l-Kalem Beyrut-Tarihsiz.

120 Kadı İyâz, Eş-Şifa c:1 shf:334 Kadi İyaz Ebu'l Fadl; EşŞŞifazü bi tarifi Hukuki'l Mustafa I-II.

121 Kadı İyâz, Eş-Şifa c:1 shf:330 Kadi İyaz Ebu'l Fadl; EşŞŞifazü bi tarifi Daru'l Fikr Beyrut-1988.

122 Kadi İyaz, Eş-Şifâ, c:1 shf:320 Kadî İyaz, Ebu'l-Fadl; Eş-Şifa'u bi Ta'rifi Hukûki'l-Mustafa I-II.

"Velâdeti anında biz öyle bir nur gördük ki; o nur, maşrık ve mağribi bize aydınlattı."[123]

Onunla temas eden kuru yer ve ağaç yeşilleniyor, canlanıyor.

Hiç konuşamayan bir çocuk O'na muhatab olunca dili çözülüyor.

Çok az bir yiyecek, O'nun mübarek eline temas edince, binlerce insanı doyurabilecek kadar bereketleniyor.

Az bir su, O'nun mübarek nefesi ve parmaklarına temas edince, binlerce kişilik orduya yetecek kadar kevserleşiyor.

Dağ-taş, O'nun huzura çıkmak için arzulu ve O'nunla muhatab olup da dile gelip, "selam, selam" demek için yarışıyorlar.

Kırılmış ve kopmuş el, O'nun tükürüğü ile mübarek tükürük müşerref olunca en sağlam el-kol haline geliyor.

Bir kova suyun az bir kısmı, O'nun mübarek ağzına temas edip tekrar kovaya boşaltılınca, misk gibi rayiha neşrediyor.

Temas ettiği mübarek eliyle yürüyüşsüz at şahlanıyor, ilerleyen yaşa rağmen saçlar siyah kalıyor ve nefesine muhatab olan ölmüş çocuk canlanıyor.

İnanıyoruz ki, bütün varlıkların vesile-i hilkatı olan Hz. Muhammed'i (s.a.s.) içimize davet ettiğimizde, biz de canlanacak ve dirileceğiz.

O (s.a.s.), Zaten İçimizdedir

Evet, O ölmemiştir. O, içimizdedir. "Hem bilin ki, içimizde Allah'ın elçisi vardı."[124] şeklindeki ilâhî beyanda ifade edildiği gibi O'nun gibi içimizde olduğuna inanıyoruz. Sadece bedeniyle aramızdan ayrılmıştır. Getirdiği büyük dâvâsıyla, Veda Haccı'nda tevdî buyurduğu büyük emanetiyle ve mukaddes ruhuyla içimizdedir.

Mühim olan, O'nu içimize davet edebilmektir.

---

123 İbn-i Sâ'd Et-Tabakatü'l-Kübra, c:1 shf:102 I-VII, Dâru Sadir Beyrut, 1960.

124 Kur'ân-ı Kerim Hucurât Suresi Ayet, 7

Yavuz Sultan Selim, O'nu Rüyalarında Görüyordu

Eğer beşinci halifeden bahsedilecek olursa Yavuz Sultan Selim'i beşinci halife olarak sayarlar. Hilâfeti de Memlûklüler'den almış İstanbul'a getirmiştir. Kendisini "emîr" değil, "hâdim-i haremeyn" gören bir zattır.

Yaptığı büyük seferlerinde hep yüzde yüz isâbet etmiştir. İslâm birliğini kurma gayretleriyle yaşayan, "Ümmetin tefrikası, kabrimin köşesinde bile beni bîkarar eder" diyen ve bu tasa ile hayatını sürdüren büyük bir halifedir.

Sefere çıkılacağı zaman, seferin vaktini ve hangi yoldan, nasıl gidileceğini kimseye söylemeyen, sır dünyası bir sultandır.

Bir gün yaveri Hasan Can, "Hünkârım, rüyamda Efendimiz'i (s.a.s.) gördüm. Yavuz'a selam söyle, büyük seferine çıksın buyurdular" der. Bunu işiten Yavuz, "Hasan sen bizim Efendimiz'i rüyamızda görmeden; yapacaklarımızı O'na sormadan bir iş yaptığımızı mı sanırsın?" der.

Nizamî'nin, O'nu İçimize Davet Etmesi

Mahzen-i Esrar'ın sahibi, şair Nizamî; değişik yönleriyle Efendimiz'i vasfedip, anlattıktan sonra sesini ve nefesini yükseltip, "Yâ Rasûlallah Arap diyarında gezdiğin yeter, ne olur, yiğit atına binsen de, bir de bahtı kararmış Türk dünyasına şeref-kudüm buyursan. İnanıyoruz ki, şeref-kudüm buyurursan öldü ise dirilecek, söndü isek yeniden şahlanacak ve canlanacağız." der.

İşte Âsım'ın nesli, dünyada Nebî tutkusuyla, öldüğü zaman da, O'nun ağuşuna düşeceği düşüyle yaşayan nesildir.

D. Âsım'ın Nesli, Ecdadın Yolundan Giden, Köküne Bağlı, Selefe Saygılı Nesildir

Âsım'ın nesli, ecdadın yolunu takip eden, selef-i salihîne saygılı ve onların arkasından giden nesildir.

Ecdadla münasebeti sağlam, kökü mazide, dal ve budakları bin bir meyvesi ile gelecekte olan bereketli bir nesildir.

“Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş asker!

Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer,

Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd’i...

Bedr’in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.”[125]

Köke Bağlı Olmayan Kurur

Maziden kopmamak lâzımdır. Ağaç kökünden koparsa gövdesi ve dalları beslenemez, kurumaya ve yıkılmaya mahkûm olur.

Ne tuhaftır ki, bizler, millet olarak, asrımızda boşlukta kaldık. Ayağımız yerden kesildi. Sağdan yumruk yiyince sola; soldan yumruk yiyince sağa kaydık. Şarkdan ve garbdan gelen bazen alçak, bazen yüksek basınçların tesiriyle renk ve yer değiştirip durduk. Hiçbir zaman “biz” olamadık. Kimliğimizi bulamadık.

Kendi yürüyüşümüzü beğenmeyip terkettik, başkası gibi yürüyelim dedik. Başkası gibi de yürüyemedik. Başkası gibi yürüyemediğimiz gibi, kendi yürüyüşümüzü de unuttuk. Ne yapacağımızı bilememenin şaşkınlığıyla, ortada kaldık.

Beşeriyet tarihinde hiçbir millet, bizim son asırda yaptığımız kadar, kendi ecdadına ve mazisine düşman olmamıştır. Babasını inkâr etmemiştir ve mirasyedi, yaramaz bir evlât hâline gelmemiştir. Bu hâl nedendir? Neden kaynaklanmıştır? Bunların tahlili gereklidir. Ama mevzuyu dağıtmamak için bu mevzuyu şimdilik uyanık vicdanlara havale ediyorum.

Âkif’in Mısrâlarında Çöküşün Sebepleri

Bu hususta Mehmet Âkif’ten bazı mısralarını dikkatinize sunacağım:

Şu sessiz kubbenin altında insandan eser yokmuş!

Diyorduk: “Bir buçuk milyar!” Meğer tek bir nefer yokmuş!

125 Safahat M.Akif Ersoy c:2 shf: 844, Feza Gazetecilik A.Ş.İstanbul.

Bu hissiz toprağın üstünde mazlûmîne yer yokmuş!
Adâlet şöyle dursun, böyle bir şeyden haber yokmuş!
Bütün boşlukmuş insanlık; Ne istersen, meğer yokmuş!

İlâhî, altı yüz bin müslüman birden boğazlandı...
Yanan can, yırtılan ismet, akan seller bütün kandı!
Ne ma'sûm ihtiyarlar süngüler altında kıvrandı!
Ne bîkes hânümanlar işte, yangın verdiler, yandı!
Şu küllenmiş yığınlar hep birer insan, birer candı!
Sabâhü'l-hayr-ı hürriyet, İlâhî, leyl-gûn oldu;
Karanlık bir hezîmet her taraftan rû-nümûn oldu!
Şehâmet gitti; gayret söndü; kudretler zebûn oldu.
O mevcâ-mevc sancaklar ne müdhiş ser-nigûn oldu!
Sukûtun dehşetinden kalb-i rahmet, belki, hûn oldu:
Ezanlar sustu... Çanlar inletip durmakta afakı.
Yazık: Şark'ın semâsından Hilâl'in geçti işrâkı!
Zaman artık Salîb'in devr-i istîlâsı, ilhâkı.
Fakat, yerlerde kalmış hakların ferdâ- yı ihkâkı,
Ne doğmaz günmüş ey âcizlerin kudretli Hallâk'ı![126]

Bakın ne hâle getirmiş ki cehlimiz dîni:
Hurâfeler bürümüş en temiz menâbi'ini.
Değil hakaikı şer'in, bugün, bedîhiyyât
Bilâ-münâkaşa, ikrâr olunmuyor... Heyhât!
Kitâbı, Sünnet'i, İcmâ'ı kaldırıp artık;
Havâssı maskara yaptık, avâmı aldattık.[127]
Üç beyinsiz kafanın derdine, üç milyon halk,

126 Mehmet Akif Ersoy Safahat c:1 shf: 380 Sadeleştirilmiş Feza Gazetecilik İst. Tarihsiz.
127 Safahat M.Akif Ersoy C-1 shf.508 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul.

Bak nasıl doğranıyor? Kalk, baba, kabrinden kalk!
Diriler koşmadı imdâdına, sen bâri yetiş...
Arnavutluk yanıyor.... Hem bu sefer pek müdhiş[128]

Geçenler varsa İslâm'ın şu çiğnenmiş diyârından;
Şu yüz binlerce yurdun kanlı, zâirsiz mezârından;
Yürekler parçalar bir nevha dinler reh-güzârından.
Bu mâtem, kim bilir, kaç münkesir kalbin gubârından
Hurûş etmekte, son ümmîdinin son inkisârından?
Vefasız yurd! Öz evlâdın için olsun, vefâ yok mu?
Neden kalbin kararmış? Bin ocaktan bir ziyâ yok mu?[129]
Müslümanlık nerde! Bizden geçmiş insanlık bile...
Âlem aldatmaksa maksad, aldanan yok, nâfile!
Kaç hakîkî müslüman gördümse: Hep makberdedir;
Müslümanlık, bilmem amma, gâlibâ göklerdedir!
Irzımızdır çiğnenen, evlâdımızdır doğranan!
Hey sıkılmaz ağlamazsan, bâri gülmekten utan![130]

Âsım'ın Nesli, Hayru'l-Halef Bir Nesildir

Âsım'ın nesli, selefe saygılı ve hürmetli olan nesildir. Büyük dâvânın önünde olanlara, onların iyilik ve güzelliklerine tâbi olan nesildir.

Asr-ı saâdet cemaatından başlayarak Muhacir Ensar ve daha sonrakilerine, şanlı ecdadımıza hayırlı bir halef olmalıdır.

Şerrü'l-halef olmak kadar kötü bir hediye yoktur. Bütün nebîlerden ve büyük dâvâ adamlarından sonra arkadan gelenler ikiye ayrılmışlardır:

1- Hayru'l-Halefler

128 Safahat M.Akif Ersoy C-1 shf.390 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul.
129 Safahat M.Akif Ersoy C-1 shf.384 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul.
130 Safahat M.Akif Ersoy C-2 shf.588 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul.

2- Şerrü'l-Halefler

Büyük dâvâ adamlarının en çok korktuğu şey, kendilerinden sonra gelenlerin kötü, şerli halef olmalarıdır. Zahiren onların arkasında; hakikatte ve fiiliyatta onlara sırt dönmüş, muhalefet etmiş kimselerdir.

Âsım'ın nesli, hayru'l-halef bir nesildir. Cumhura ve selef-i salihine merhamet ve mağfiret dileyip,[131] onlara iyilikte ve güzellikte tâbi olurlar.

Böylece Allah'ın kendilerinden razı olduğu, Kendilerininde Allah'tan razı olduğu kimseler olurlar.

"(İslâm dinine girme hususunda) öne geçen ilk Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle tâbi olanlar var ya, işte Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu, büyük kurtuluştur."[132]

Selef-i salihîne özellikle dâvâ noktasında tâbi olurlar. Zaten Efendimiz'de (s.a.s.) arkadan gelen ikinci gariplerin, baştaki birinci gariplere uyması gerektiğini emir buyuruyor:

"Muhakkak ki din garip olarak başladı. Tekrar garip olmaya avdet edecek. Her iki dönemde de iki garip cemaat dine omuz verecek. İki garibe ne mutlu."[133]

Bedr-i Savaşı, birinci gariplerin çıkışı, Çanakkale de ikinci gariplerin çıkışıdır.

Âkif:

"Bedrin arslanları ancak, bu kadar şanlı idi."

derken bu mânâyı kasdetmiş olabilir.

---

131 Kur'ân-ı Kerim, Haşr suresi, ayet:10

132 Kur'ân-ı Kerim Tevbe Suresi, Ayet, 100.

133 Aclûnî-Keşfu'l-Hafâ c:1 shf:282. Dâru'l-İhya ittürasil Arabi Beyrut Hicri, 1351.

Osman Gâzi'nin Ruhu

Âsım'ın nesli Osman Gazi'ye yeğeni Bay Hoca'ya ve Fatih Sultan Hân Hazretlerine benzeyecek.

Osman Gazi, Söğüt'te, minik bir beylik ile fakat büyük ideallere baş koymuş. Cihânı fethetme niyetinde. Dert ve sancıyla, "Ne zaman Yeşil Bursa, Ne zaman Konstantiniyye, ne zaman daha ötelerin ötesi..." diye yaşayan fatih bir yiğit.

Osman Gâzi bir gün söğütte ellerini kaldırıp, "Allah'ım Söğüt ruhuma dar geliyor" diyor. Cihan fatihi olma azmini bu şekilde ortaya koymuş oluyor.

Osman Gâzi'nin Yeğeni Bay Hoca

Bizans tekfurlarına yapacağı zorlu bir seferde, savcı ağasının oğlu, yeğeni Bay Hoca koşarak gelir:

"Amca, bir sefere çıkacağınızı duydum, doğru mu?" Osman Gâzi: "Yeğenim, sefer bizim ilk yaptığımız iş değil Hele sen niyetini söyle..."

Bay Hoca: "Ne olur Hân'ım, beni de yanında sefere, cihada götür."

Osman Gâzi: "Sen daha küçüksün, henüz bıyıkların terlememiş."

Bay Hoca: "Hayır ben büyüdüm. Artık cihada gidebilirim. Annem beni beşikte sallarken, cihad türkü ve ninnileriyle büyütmedi mi? "Benim oğlum büyüyecek cihad edecek, İstanbul'u fethedecek, ni'me'l-emir, ni'mel ceyş olacak diye beşiğimi sallamadı mı? Siz bana tahta kılıçlarla kılıç kullanmasını, cihad etmesini öğretmediniz mi? Artık ben beşikten kalkalı çok oldu? Tahta kılıç kullanma yaşını çoktan aştım. Ne olur Hân'ım, beni de yanına al, beni de cihada götür."der.

Osman Gâzi tereddüt geçirince, onu bağlayan şu müthiş sözünü söyler: "Eğer beni yanına almazsan, etrafa yaygara yayar,

Osman Gâzi yeğenine torpil geçiyor, rahatlatmak için sefere götürmüyor, der seni mahcub ederim."

Bunu duyan Osman Gâzi; "Öyleyse yanımdan kopmak yok, şimdi git, ananın, atanın duasını al, ellerinden öp. Seni aldım" deyince, dünyalar ona verilmiş gibi olur.

Bu ruh, diriltici ruhdur. İ'lâ-yı Kelimetullah aşkı Hızır nefesidir, diriltir, hayat nefheder.

Fatih'in "Ne İyi-Ne Güzel Emir" Olma Heyecanı

Fatih Sultan Mehmet Hân'ın gâyesi, Hz. Muhamed'in (s.a.s.) gâyesidir. O, "Ni'me'l-emir" olma heyecanıyla yaşamaktadır.

"İstanbul, mutlaka fethedilecektir." diye başlayan hadis-i şerifin mânâsı gözünde bir kat daha büyüyerek, kalbinde dayanılması mümkün olmayan bir fetih arzusu uyandırdı. Bu muazzez emelini gerçekleştirmek için duyduğu arzu, kafasını o kadar meşgul ediyordu ki, geceleri rüyâsına girmeye, başladı. Hatta bu sıralarda bir gece Sadrazam Halil Paşa'yı huzûruna çağırmış ve paşayı yatak odasına kadar getirterek:

"Lâla! Şu yatağı görüyor musun? İçinde bir türlü uyuyamıyor, büyük bir ıztırap çekiyorum. Rumlar'ın parasıyla kandırılmaktan sakın! Yakında harp edecek, Allah'ın ve Peygamber'in yardımıyla şu şehri, Rumlardan almayı başaracağız!" buyurmuşlardı.

Hazret-i Padişah bir taraftan bu duygularla geceleri uykusuz kalıyor, bir taraftan savaş hazırlıklarını devam ettiriyordu. İstanbul'un fethi, artık onun en büyük emeli olmuştu. Bütün meşgûliyetleri, bütün düşünceleri şehrin fethini hazırlayacak sebeplerden ve vasıtalardan ibaretti.[134]

İşte böylesine şanlı, namlı selefe ve büyük erlerimize ittiba etmek varken, beklediğimiz o altın nesil, ne diye el-âlemi, ecnebileri ve frenkleri taklid etsin.

---

134 Osmanlı Zaferleri Ahmet Refik, shf.95-96 Timaş Yayınları Osmanlı Serisi İstanbul, 1996.

Ey Bu Vatan Gençleri; Frenkleri Taklide Çalışmayınız!..

Asrın ve Âsım'ın neslinin başında duran Üstad Bediüzzaman'ın tenbihine kulak verelim:

"Ey bu vatan gençleri!.. Frenkleri taklide çalışmayınız!.. Ayâ Avrupa'nın size ettikleri hadsiz zulüm ve adâvetten sonra, hangi akıl ile onların sefâhet ve bâtıl efkarlarına ittiba edip emniyet ediyorsunuz? Yok! yok! Sefîhâne taklid edenler, ittibâ değil, belki şuursuz olarak onların safına iltihak edip, kendi kendinizi ve kardeşlerinizi îdam ediyorsunuz. Âgah olunuz ki, siz ahlâksızcasına ittibâ ettikçe, hamiyet davasında yalancılık ediyorsunuz!.. Çünki, şu surette ittibânız, milliyetinize karşı bir istihfafdır ve millete bir istihzâdır!."[135]

Âsım'ın Nesli, Hürriyete Âşık Bir Nesildir

Âsım'ın nesli, hüriyet âşığı, hür bir nesildir. Şehid olur da küffârın ve masivaullahın karşısında eğilmez. Âsım b. Sabit'in, "Ben hiç bir zaman müşriklerin himayesine girmemeye yeminliyimdir."[136] şeklindeki sözünde ifadesini bulan hürriyet aşkı, onun ayrılmaz şiarıdır.

Âkif'in Dilinden Hürriyet Destanı

"Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim: Bendimi çiğner, aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam taşarım...
Garb'ın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar;
Benim îman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir îmânı boğar,
"Medeniyyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

135 Mesnevi-yi Nuriye Bediüzzaman Said Nursî shf: 158 Envar Neşriyat İstanbul, 1993.
136 İbn-i Said Tabakat c:3 shf:163 c:1-8 Dâru-Sadir Beyrut 1376-1952.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl."[137]

Dertli şairimiz "Âsım'ın Nesli"ni bayraklaştırırken de aynı ulvî duygulara tercüman olur:

"Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyada eşi?
En kesîf orduların yükleniyor dördü beşi,
Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde-gösterdiği vahşetle "bu: bir Avrupalı"
Dedirir -yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünyâ, yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, tûfan gibi, mahşer mahşer.
Yedi iklîmi cihânın duruyor karşına da,
Avustralyayla berâber bakıyorsun Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne bela
Hani, tâ'una da züldür bu rezil istîlâ!
Ah o yirminci asır yok mu o mahlûk-i asîl,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise, hakkıyle sefîl,
Kustu Mehmedçiğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.

137 M.Akif Ersoy Safahat c:2 shf, 1032-1034-Feza Gazetecilik A.Ş.İst.

Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyyet denilen kahbe, hakîkat, yüzsüz.
Sonra mel'undaki tahribe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Ötede sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'makı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lâğam
Atılan her lâğamın yaktığı; Yüzlerce adam.
Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkâz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
Boşanır sırtlara, vâdilere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o namerd eller,
Yıldırım yaylımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sînelere,
Sürü hâlinde gezerken sayısız tayyare.
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermîler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdide güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat iman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ edecek kahrına râm?
Çünkü o te'sîs-i İlâhî o metin istihkâm
Sarılır, indirilir, mevki'i mustahkemler,
Beşerin azmini tevkîf edemez sun-i beşer;

Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddî;
"O benim sun-i bedî'im, onu çiğnetme" dedi.
Âsım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu çiğnetmiyecek.
Şühedâ gövdesi bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,"[138]

Hürriyetin Târifi, Çerçevesi

Âsım'ın nesli, güçlü bir imana sahiptir. İman ne kadar ziyadeleşirse, hürriyet o nisbette artar. Zira; iman bağı ile Sultân-ı Kâinata hizmetkâr olan adam, tezellüle tenezzül etmeye ve başkasının tahakküm ve istibdâdı altına girmeye izzet ve şehâmet-i îmâniyesi bırakmadığı gibi, başkasının hissiyat ve hukukuna tecavüzü dahi şefkat-i îmaniyesi bırakmaz. Evet, bir pâdişâhın doğru bir hizmetkârı bir çobanın tahakkümüne tezellül etmez. Bir bîçâreye tahakküme dahi tenezzül etmez. Demek îman ne kadar mükemmel olursa o derece hürriyet parlar. İşte asr-ı saâdet.[139]

"Ey bu vatanın evlatları! Hürriyeti kötü tefsir etmeyiniz, tâ elimizden kaçmasın. Ve kokuşmuş olan eski esâreti başka kapta bize içirmekle bizi boğmasın. Zira hürriyet, ahkâma riâyet, dinin adâbı ve güzel ahlâk ile tahakkuk eder ve neşv-ü nemâ bulur."[140]

Hürriyetin şe'ni odur ki, ne nefsine, ne gayrıya zararı dokunmasın."[141]

Âsım'ın Nesli, Sadece Allah'a Rükû Eder

Âsım'ın nesli, makama-mansıba karşı hür; mala menâle karşı hür; nefsine ve şehvetine karşı hür; arzu ve isteklerine karşı hür; endişe-i istikbale ve geçim derdine karşı hür; hakiki hür.

---

138 M.Akif Ersoy Safahat: c:2 shf: 842-844 Feza Gazetecilik A.Ş.İst.Tarihsiz.
139 İçtimaî Reçeteler Münazarat c:2 shf:43 Tenvir Neşriyat İst.1990.
140 İçtimaî Reçeteler Hutbe-i Şâmiye c:2 shf:154 Tenvir Neşriyat İst.1990.
141 İçtimaî Reçeteler Münazarat c:2 shf:41 Tenvir Neşriyat İst.1990.

Âsım'ın nesli sadece Abdullah'dır. Sâdece Allah'ın kölesi olmakla, masivaullaha karşı hür olmaya muvaffak olur.

İnsanlar hürdür, ama yine de Allah'ın kullarıdırlar.

Âsım'ın Nesli, Kur'ân'a Sımsıkı Tutunan Nesildir

Asım'ın, Allah'ın kitabına, ipine sımsıkı sarılan, tutunan nesildir.

Allah'ın ipine sımsıkı tutunmakla, milleti bölünmekten ve parçalanmaktan kurtarır.

O, Allah'ın sağlam ipine sımsıkı tutununca, Allah da onu korur, muhafaza eder.

"Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı yapışın; parçalanmayın."[142]

Kurtarıcı nesil inanır ki; "Marîz bir asrın, hasta bir unsurun, alîl bir uzvun reçetesi, ittibâ-ı Kur'ân'dır."

Kur'ân'ın Bir Ucu Allah'ın Elinde, Bir Ucu İnsanların Elinde

Kur'ân'ın bir ucu Allah'ın elinde, bir ucu insanların elindedir. Kim ki ona sımsıkı tutunursa, aşağıda kalmaz; derbeder olmaz, sapıklığa düşmez.

"Bu Kur'ân bir ucu Allah'ın elinde, diğer ucu sizin ellerinizde olan bir vasıtadır. O'na sımsıkı sarılın. Tâ ki, ondan sonra ebediyen sapmayasınız ve helâkta olmayasınız."[143]

Kur'ân'a Tutunduğumuz Zaman Terakki Ettik

Bu millet, ne zaman ki Kur'ân'a tutunmuş, o dönemde yükselmiştir. Ne zaman ki ellerini Kur'ân'dan gevşetmiş, o zaman tedenni etmiştir.

---

142 Kur'ân-ı Kerim Al-i İmran Sûresi Ayet, 103

143 Sahibi İbn-i Hıbban C:1 shf: 166 no:122 Tahkik Kemal Yusufg el-Hut 2.baskı Dârü'l-Kütübi el-İlmiyye Beyrut, 1996.

Osman Gâzi'nin Kur'ân'a Saygısı

Şanlı, namlı Osman Gâzi, devletin şahs-ı mânevisini, babası Ertuğrul Gâzi'den devr-ü teslim aldıktan sonra, âdeti vechiyle Şeyh Edebâli'nin tekkesine gider.

Gece geç saatlere kadar şeyhinden feyz aldıktan, istifade ve istifaze ettikten sonra istirahat için odasına çekilir.

Tam yatacağı zaman bakar ki, duvarda bir Kur'ân asılıdır. Alır Kur'ân'ı okumaya başlar. Kur'ân'ın deryasına dalar. Mumlar erirken, gözünden yaş akar. Bu hâl tâ fecr-i sâdıka kadar devam eder.

Sabahleyin erkenden, dergâhtan birisi, namaza kaldırmak üzere kapıyı çalar odasına girer. Osman Gazi'yi, yorganın bozulmadığını görünce sorar: "Hazret hiç yatmadınız mı?" Osman Gazi şöyle cevap verir: "Allah kelâmı karşısında yatmaktan haya ettim. Birazcık olsun okuyayım dedim, vakit çabuk geçmiş."

Sonra kalkar pencereye gider perdeyi açar. Uzaktan ezan sesleri gelmektedir. Kulağına hâtiften bir ses gelir: "Madem ki sen bizim kelâmımıza böyle tâzim ettin. Biz de seni, senin neslini, neslinin neslini, tâzime mazhar kılacağız."

Derler ki; o gün Osman Gâzi altı saat Kur'ân okumuştur. O Altı saate mukabil altı asır muhteşem bir saltanat meydana gelmiştir.

Devlet-i Âliyenin temelinde Kur'ân vardır. Çöküşünün ve yıkılışının temelinde Kur'ân'sızlık ve Kitapsızlık vardır.

İngiliz Müsteklekât Nâzırının Kur'ân'la Alâkalı Sözleri

İngiliz meclis-i mebusunda müstemlekât nâzırı elindeki Kur'ân-ı Kerim'i göstererek söylediği bir nutukta;

"Bu Kur'ân, İslâmlar'ın elinde bulundukça biz onlara hâkim olamayız. Ne yapıp yapmalıyız, bu Kur'ân'ı onların elinden kal-

dırmalıyız; yahut Müslümanları Kur'ân'dan soğutmalıyız" diye hitâbede bulunmuştur.[144]

Bu söz alkışlarla karşılanır. Sonra İngilizler ve sâir ajanlar ciddi bir gayretle bu planlarında başarılı olmuşlardır.

İngiliz Planının, Bediüzzaman'da, Uyandırdığı İnfial

İngilizlerin bu planları Bediüzzaman'a malum olur. Kendi ifadesiyle:

Eski Harb-i Umûmi'de ve daha evvellerinde bir vâkıa-i sâdıkada görüyorum ki, Ararat dağı denilen meşhur Ağrı Dağının altındayım gördüm o dağ müthiş infilak etti. Dağlar gibi parçaları dünyanın her tarafına dağıttı. O dehşet içinde baktım ki merhum validem yanımdadır. Dedim, ana korkma; Cenab-ı Hakk'ın emridir. O hem Rahîm'dir, hem Hakîm'dir. Birden o hâlette iken baktım ki, mühim bir zât bana âmirane diyor ki:

"İ'câz-ı Kur'ân'ı beyân et."

Uyandım, anladım ki, bir büyük infilâk olacak. O infilâk ve inkılaptan sonra Kur'ân etrafındaki surlar yıkılacak. Doğrudan doğruya Kur'ân kendi kendini müdâfaa edecek. İ'cazı onun çelik bir zırhı olacak. Ve şu i'cazın bir nev'inin, şu zamanda izhârına -haddimin fevkinde olarak- benim gibi bir adam namzet olacak ve namzet olduğumu anladım."[145]

Üsdat Bediüzzaman, hayatını Kur'ân'ın müdafasına ve ihyâsına vermiş. İşin sonunda da şöyle demiştir: "Sonra, ben cemiyetin iman selâmeti yolunda ahiretimi de feda ettim. Gözümde ne cennet sevdası var, ne cehennem korkusu. Cemiyetin imanı namına bir Said değil, bin Said feda olsun. Kur'ânımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa, cenneti de istemem; orası da bana zindan olur. Milletimizin îmânını selâmette görürsem, ce-

---

144 Prof.Dr. Muhammed Umera Mütercim: Ali Aslan "Müslümanların Hıristiyanlaştırılması" Denge Yayınları İstanbul.

145 Bir İngiliz Ajanının Hatıraları HampHer "İslâm'ı Nasıl yok edelim" Nehir Yayınları Tercümesi Nevzat Göktaş, İst.1995.

hennemin alevleri içinde yanmaya râzıyım. Çünkü vücûdum yanarken gönlüm gül-gülistan olur."[146]

Bizi kurtaracak yegâne el, rahmet ve şifâ olan[147] Kur'ân-ı Kerimdir.

Kur'ân sağlam bir iptir. Allah'ın ipidir.[148] Ayete'l-Kürsîden sonra gelen âyette:

"O hâlde kim tâğutu reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sağlam kulpa yapışmıştır.[149] buyrulmuştur.

Bizi Kuyudan Çıkartacak Olan Hablulmetin, Kur'ândır

Bu hususu malum olan şu vakıa ile izah etmek mümkündür:

Şanlı, iffetli Nebî Hz. Yusuf (a.s.), hasetçi kardeşlerinin eliyle kuyuya atıldı. O'nun yeri kuyunun dibi değildi. Çıkmak, yükselmek istiyordu. Bundan öte, insanlığın minâresinin şerefesine de çıkıp büyük hakikatleri insanlığa irşad ve intak etmek, gür sesiyle haykırmak istiyordu.

Heyhat, ne kadar gayret sarfetse, sebeplerine müracaat etse bile kurtulaması mümkün değildi.

Yoldan geçen kervancıların birisinin kuyuya ip ve kova salmasıyla kurtuldu. İp sağlamdı. Üstten çeken de güçlüydü. Hz. Yusuf da sımsıkı tutununca, kuyudan kurtuldu.

Bizlerin durumu bundan farklı değildir. Necip bir millet olan bizler, insanlığın zirvesinde ve insanlık minaresinin şerefesinde olmamız gerekirken, şu anda insanlığın ayağının altında yaşıyoruz.

Eskiden Avrupalılar bize bakmak için ne kadar başlarını yukarı kaldırsalar göremiyorlar ve -mübalağa ile- kaşlarını kesme lüzumunu hissediyorlardı. Şu anda ise Batı bize bakmak için ba-

146 Bediüzzaman Said Nursî Tarihçe-i Hayat, c:2 shf:2131 Nesil Yayınevi 1996, İstanbul.
147 Bediüzzaman Said Nursî, Risale-i Nur külliyatı Nesil Yayınları c:2 shf:2131 1996 İstanbul.
148 Bediüzzaman Said Nursî, Risale-i Nur külliyatı Nesil Yayınları c:2 shf:2207 1996 İstanbul.
149 Kur'ân-ı Kerim İsra Suresi Ayet:82.

şını ne kadar eğse yine de göremiyor ve -mübalağa ile- bıyıklarını kesme lüzûmunu hissediyor.

İşte bizim hâl-i perişaniyetimiz.

Bize yukarıdan gelen sağlam bir ip gerekiyor.

Biz o ipe, sımsıkı tutunursak, ipte sağlam olur ve çeken de güçlü olursa, o zaman bu kuyu hayatından kurtuluruz.

İşte (ihtiyaç duyulan o) sağlam ip Kur'ân'dır.[150]

Kur'ân ipi kopmaz. Eğer biz Kur'ân'a sımsıkı tutunursak -tabir yerinde ise- çeken de güç ve kuvveti nâmütenahi olan Allah olursa, biz bu çukurda, zillette kalmayız.

Evet, "Kur'ân, bir ucu Allah'ın elinde, bir ucu sizlerin elinde olan bir vâsıtadır. Kim ki, Kur'ân'a sımsıkı tutunursa ebediyyen bir daha sapıtmaz. (Yolda kalmaz. Zillette kalmaz), helâk olmaz."[151]

Kur'ân:

"Muhakkak ki bu Kur'ân en doğru yola iletir."[152]

Her şeyin en mükemmeline, en kıvamına hidayet... Arzu ettiğimiz ve istediğimiz her şey en kâmil noktasıyla Kur'ân'da vardır.

Kur'ân'ın Getirdiği Dine Saygı

Âsım'ın nesli, Kur'ân'a sımsıkı tutunmakla beraber, Kur'ân'ın ortaya koyduğu Allah'ın dini İslâm'a da sımsıkı temessük eden, teslimiyeti güçlü bir nesildir.

"...Ancak tevbe ederek niyet ve hareketini düzeltenler, Allah Dinine Sarılanlar, ibâdetlerini ihlâs ile Allah'ın rızasına yöneltenler, bundan müstesnâdır..."[153]

Bu mübarek, feyizli nesil kat'î bilir ki; "Din hayâtın hayâtı, hem nûru, hem esâsı, ihyâ-i din ile olur, şu milletin ihyâsı..."[154]

---

150 Kur'ân-ı Kerim Al-i İmran Ayet, 103

151 Kur'ân-ı Kerim Bakara suresi, Ayet, 256.

152 Kur'ân-ı Kerim Bakara Suresi, Ayet, 256.

153 Sahi-i İbn-i Hibban c:1 shf:166 no:122 Tahk.Kemâl Yusuf El-Hut Dâru'l-Kütübi El-İlmiyye

154 Kur'ân-ı Kerim İsra Suresi, Ayet, 152.

Âsım'ın Nesli, Hizmette Önde, Ücrette En Arkada Olan Nesildir

Âsım'ın nesli hizmette önde, ücrette arkada, en arkada olmasını bilen nesildir. Hatta ücretlerin tevziinde nefsini tamamen unutan nesildir.

Hz. Meryem'in Misal Oluşu

Bu hususta Hz. Meryem'e iktida etmiştir. Hz. Meryem, Hz. İsa (a.s.) gibi, bir ruhullah'ı ve Kelimetullah'ı insanlığa hediye edilmesine vesiledir. Bununla berâber, kanunlarının ilah kabul edildiği devirde maddeye ruh nefhedecek, i'lây-ı kelimetullahı en âlî burçlara dikecek olan Hz. Mesih gibi bir nebinin hamlini vâz ettikten sonra "Keşke ben unutulup gitseydim."[155] demiştir.

Âsım'ın nesli, kendisini Allah'a, Allah'ın dâvâsına feda edecek, hizmet yapacak, hizmette en önde olacak, sonunda kendisini unutacak ve unutulmasını arzu edecektir.[156]

Bediüzzaman'ın Mezarının Meçhullere Gidişi

Devrin garib-üz zaman'ı İslâm dâvâsının yiğit kahramanı ve Bediüzzamanı, hayatı hep hizmetlerde geçmiş ve fakat hizmetinin sonunda unutulmak istemiştir.

Seksen küsur senelik dünya hayatında dünya zevki namına bir şey görmemiş, hayatı harp meydanlarında, memleket mahkemelerinde geçmiş, görmediği eza, çekmediği cefa kalmamış, divân-ı harplerde bir serseri muamelesi görmüş,[157] buna rağmen dönmeyi rüyasında görmemiş, hayalinden geçirmemiş.

Hayatının sonunda bilinmemeyi, unutulmayı arzu etmiş. Hizmette önde, mükâfat ve ücrette arkada olmayı veya unutulmayı arzu etmiş...

---

155 Kur'ân-ı Kerim Nisa Suresi, Ayet, 146.

156 Bediüzzaman Said Nursî Risale-i Nur külliyatı Nesil Yayınları c:1 shf:328. İstanbul, 1996.

157 Kur'ân-ı Kerim Meryem Suresi, Ayet, 23

“Benim kabrim gayet gizli bir yerde... Bir iki talebemden başka hiç kimse bilmemek lâzım geliyor. Bunu vasiyet ediyorum. Çünkü, dünyada sohbetten beni men’eden bir hakikat, elbette vefatından sonra da o hakikat bu surette beni mecbur ediyor.”[158]

“Dostlar uzaktan ruhuma fatiha okusunlar, manevî dua ve ziyâret etsinler. Kabrimin yanına gelmesinler. Fâtiha uzaktan da olsa ruhuma gelir.”[159]

Bediüzzaman, hizmetinin karşılığı olarak, hiçbir ücret beklememiştir. Mezarına getirilen hediyeleri bile kabul etmeyecektir. O hediyeler de sizin olsun diyecektir.

“Biz hizmetimizin ücreti olarak sizden şunu bekliyoruz ki: Mâzî kıt’asına geçmek için geldiğiniz vakit, mezarımıza uğrayınız; o bahar hediyelerinden bir kaç tanesini medresemin mezar taşı denilen ve kemiklerimizi misafir eden ve horhor toprağının kapıcısı olan kalenin başına takınız. Kapıcıya tenbih edeceğiz, bizi çağırınız. Mezarımdan “size afiyet olsun, vücudunuza yarasın.” sadâsını işiteceksiniz...[160]

İstiklal Marşı şairimiz de şöyle seslenir:

“Gökkubbenin altında yatar al kan içinde,

Ey yolcu şu topraklar için can veren erler,

Hakk’ın bu velî kulları taş türbeye girmez.

Gufrâna bürünmüş, yalnız fatiha bekler...”[161]

İnsanın Nisyanını Nasıl Kullanacağı

“İnsan, nisyandan alındığı için nisyana mübteladır. Nisyanın en kötüsü de nefsin unutulmasıdır. Fakat hizmet, sa’y, tefekkür zamanlarında nefsin unutulması, yani nefse bir iş verilmemesi dalâlettir. Hizmetler görüldükten sonra neticede mükâfat zaman-

158 İbn-i Abdulberr, İstiab C:2 shf: 780 4.cilt eser Kahire baskısı tarihsiz.

159 Bediüzzaman Said Nursî Risale-i Nur külliyatı c:2 shf: 2206 Nesil Yayınları, İstanbul, 1996.

160 Necmeddin Şahiner, Belgelerle Bediüzzaman'ın kabir olayı 2.baskı shf.10 Timaş Yayınları, 1996-İstanbul.

161 Aynı eser shf:10

larında nefsin unutulması kemâldir. Bu itibarla, ehl-i dalâl ile, ehl-i kemâl nisyan ve tezekkürde müteâkisdirler. Evet, dâll olan kimse, bir iş ve bir ibadet teklifinde başını havaya kaldırarak fir'avunlaşır. Lakin mükâfatın, menfaatın tevziinde bir zerreyi bile terk etmez. Amma nefsini unutan ehl-i kemâl, sa'y, tefekkür ve fedakârlık zamanlarında nefsini ileri sürüyor. Fakat neticelerde, fâidelerde, menfaatlerde nefsini unutmakla en geriye bırakıyor."[162]

Hizmetkârlık Esastır

Âsım'ın nesli, hizmetkârlığı makâmâta tercih ederler. "Dünyanın dârü'l-hizmet, âhiretin dârü'l-ücret olduğunu çok iyi bilirler.

Evet, dünya hizmet diyarıdır. Burada şeref ve mükâfat beklenmez."

Âsım'ın nesli, sadece ve sadece Allah için sa'y eder, ücretini Allah'tan bekler.

Hizmetlerinin karşılığında bir mükâfat almayı, "Âhiretin bâkî meyvelerini, dünyada fani şekilde yemek" şeklinde telâkki ederler.

"Siz dünya hayâtında güzel rızıklarınızı ve lezzetlerinizi giderdiniz, bütün zevkleri dünyada aldınız, nasibinizi tamamen dünyadan aldınız, sizin için ahirette faydalanacak birşey kalmadı.[163] âyetinin tehdidinden korkulmalıdır.

Hizmetimin Karşılığında, Dünyada Ücretimi mi Alıyorum Diyen Hz. Ömer

Câbir b. Abdullah diyor ki; Ömer elimde asılı bir et gördü de "Bu nedir! Ya Câbir!" diye sordu. Ben "Canım et istedi de bunu satın aldım" dedim. Bunun üzerine Ömer: "Her ne zaman canın birşey isterse, onu satın mı alacaksın, Yâ Câbir? "Dünya hayatı-

162 Aynı eser shf: 8
163 Aynı eser shf:11

nızda lezzetlerinizi giderdiniz...” anlamındaki ayeti celileden korkmuyor musun?” dedi.

Hz. Ömer (r.a.): “Dilese idim ben sizin en hoş yemek yiyiniz, en güzel giyinmeniz olurdum, lakin gördüm ki, Allah Teâlâ bir kavme temiz nimetlerinin fenâ akıbetini haberi vermiştir. Lakin ben, temiz rızıkları bâkî kılmak istiyorum” dediği rivayet edilmiştir.

Ömer b. Hattab’dan rivayet ediliyor:” Ömer (r.a.); Şam’a geldiği zaman, ondan önce benzeri görülmedik bir yemek hazırlanmıştı. Bunu gören Ömer buyurdular ki: “Bu bizim için hazırlanmıştır. Acaba vefat etmiş olan fakirler müslümanlar için ne var? Onlar arpa ekmeğinden doymuyorlardı.”

Orada hazır bulunanlardan Halid b. Velid: “Onlara cennet var.” deyince, Hz. Ömer’in gözleri doldu da: “Vallahi bizim nasibimiz böyle çok yemek olunca, onlar gittiler ise! Allah-u â’lem onlarla cennette aramız ne kadar uzak olur” dedi.[164]

Nebîlerin Dünyevî Ücrete Talip Olmamaları

Bütün Nebîler, hep aynı hakikati ifade etmişlerdir. Özellikle “Şuarâ” Sûresinde geçen, nakarat halinde tekrar edilen âyetler, (sadece peygamber ismi değişik), dikkatlerimizi bu noktaya çekiyor.

“Kardeşleri Nuh, onlara şöyle demiştir: (Allah’a karşı gelmekten) sakınmaz mısınız? Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin. Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir...”[165]

Dâvâ adamının, yaptığı hizmetlerin karşılığında maddî-manevî hiçbir ücret beklememesi lazımdır. Bir anlayış, bir teşekkür bile beklemeden, sadece Allah için hizmetkârlık yapmalıdır.

---

164 Bediüzzaman Said Nursî, Hizmet Rehberi Sözler Yayınevi shf: 11-12 İst.

165 Kur'ân-ı Kerim Ahkâf Suresi Ayet: 20

Hizmetlerin Karşılığını Beklemenin Tehlikeleri

Yapılan hizmetlerin karşılığını beklemek tehlikelidir. Beklediği ücreti, karşılığı bulsa da tehlikelidir. Bulamasa, göremese de tehlikelidir.

Hizmetlerinin karşılığını görürse, -yukarıda anlatıldığı gibi- ücretini dünyada almış ve öbür âleme bir şey kalmamış olur ki, tehlikelidir.

Beklediği, umduğu ücreti bulamaz ve göremez ise, o da tehlikelidir. Çünkü, ayağı kayabilir. Büyük dâvâyı terkedebilir. Yolda kalanlardan olabilir. El-iyazübillâh.

Öyle; hiç bir ücret beklemeden, "mükafâtım sadece ve sadece Allah'a aittir."[166] diyerek, nebîlere ve muktedâ-yı külümüz Hz. Muhammed'e (s.a.s.) tâbi olacağız.

"Eğer bilirlerse, âhiretin mükâfâtı elbette daha büyüktür."[167]

"Gerçekten senin için âhiret, dünyadan daha hayırlıdır."[168]

Âsım'ın Nesli, Âhireti Dünya Hayâtına Tercih Eder

Âsım'ın Nesli, öbür âlemi, âhireti, dünyaya tercih edecek.

Allah'a iman, içinde itici bir kuvvet, cennete iman, çekici bir kuvvet olarak "Haydi Allah yolunda..." davetine her an hazır nesil Âsım'ın nesli.

Hareket ve Canlılığın En Büyük Sebebi

Dünyayı öbür âleme tercih eden insan hareketli, canlı olamaz. Yeryüzünde çakılmış kazıklar gibi kalır. "Buyur hizmet!.." deyince, baygın baygın, ölüme bakıyor gibi bakarlar.

Peygamberler insanı, daha çok öbür âleme davet ederler.

Nemrutlar, Fir'avunlar ise, dünyaya davet ederler.

Mehdî, âhiret ağırlıklı irşâd eder.

Deccallar ise dünyaya dâvet ederler.

---

166 Esbab-ı Nuzül, H. Tahsin Emiroğlu c:11 shf:33 Ülkü basımevi Konya, 1978.

167 Kur'ân-ı Kerim Şuara Suresi, Ayet, 106-109.

168 Kur'ân-ı Kerim Sebe Suresi, Ayet: 47

Dünyayı Öbür Âleme Tercih Etmek, Küfür Amelidir

Kur'ân-ı Kerîm, dünyayı âhirete tercih etmeyi kâfir vasfı olarak ele alıyor:

"O kâfirler ki, onlar dünyayı, âhiret hayatına tercih ederler..."[169]

"Şu insanlar, çarçabuk geçen dünyayı seviyorlar da, önlerindeki çetin bir günü (âhireti) ihmal ediyorlar."[170]

"Hayır! Doğrusu siz, çarçabuk geçeni (dünya hayatını ve nimetlerini) seviyor, âhireti bırakıyorsunuz.[171]

Asrın En Büyük Vebası

Evet, bu asır, hayat-ı dünyeviyeyi hayatı uhreviyeye, ehl-i İslâmı da bilerek, severek tercih ettirdi.[172]

"Evet kardeşlerim; bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayâtı ve cihânı sarsacak hâdiseler içinde hadsiz bir metânet ve i'tidal-i dem ve nihâyetsiz bir fedâkârlık taşımak gerektir. âyetinin sırr-ı işâriiyle, âhireti bildikleri ve iman ettikleri halde dünyayı ahirete severek tercih etmek ve kırılacak şişeyi bâki elmaslara bilerek rıza ve sevinçle tercih etmek; ve âkibeti görmeyen kör hissiyâtın hükmüyle, hazır bir dirhem zehirli lezzeti ileride bir batman sâfî lezzete tercih etmek, bu zamânın dehşetli bir marazı, bir musîbetidir."[173]

Dünyâyı Âhirete Tercih Ettiren Sebebler

"Bu acib asrın dünya hayâtını ve yaşamak şartlarını ağırlaştırması zarurî olmıyan ihtiyaçları, görenekle, tiryaki ve müptelâ etmekle, zarurî ihtiyaçlar derecesine getirmesiyle, hayatı ve yaşamayı, herkesin her vakitte en büyük maksat ve gayesi yapmıştır.

---

169 Kur'ân-ı Kerim Nahl Suresi Ayet:41

170 Kur'ân-ı Kerim Duha Suresi, Ayet:4

171 Kur'ân-ı Kerim İbrahim Suresi, Ayet:4

172 Kur'ân-ı Kerim İnsan Suresi, Ayet:27

173 Kur'ân-ı Kerim Kıyâm Suresi Ayet: 20-21

Onunla dînî ve ebedî ve uhrevî hayata karşı ya sed çeker veya onu ikinci, üçüncü derecede bırakır. Bu hatasının cezası olarak, öyle dehşetli bir tokat yedi ki, dünyayı başına cehennem eyledi.

İşte bu dehşetli musîbette ehl-i diyânet dahi büyük bir vartaya düşüyor ve kısmen anlamıyorlar.[174]

Âkibet görmiyen ve bir dirhem hazır lezzeti, ileride bir batman lezzetlere tercih eden hissiyât-ı insâniye akıl ve fikre galebe ettiğinden ehl-i sefâheti sefâhetinden kurtarmanın yegâne çaresi: Aynı lezzetinde elemini gösterip hissini mağlub etmektir. Âyetinin işâretiyle bu zamanda âhiretin elmas gibi nimetlerini, lezzetlerini, bildiği halde dünyevi kırılacak şişe parçalarını ona tercih etmek, ehl-i iman iken ehl-i dalâlete o hubb-u dünya ve o sır için tâbi olmak, tehlikesinden kurtarmanın yegâne çaresi, dünyâda dahî Cehennem azâbını ve elemlerini göstermekle olur."[175]

Dünyayı Âhirete Tercih Edenleri Kur'ân Kınıyor

Dünyayı, âhirete tercih ederek yaşamak; miskinliğimizin, zafiyetimizin, aczimizin, zilletimizin en büyük sebebidir.

İman etmiş insanların, dâvâ adamlarının böyle olmaması gerekir. Böyle yapanları Kur'ân kınıyor:

"Ey iman edenler! Size ne olduki, "Allah yolunda savaşa çıkın!" denildiği zaman yere çakılıp kalıyorsunuz? Dünya hayatını âhirete tercih mi ediyorsunuz? Fakat dünya hayatının faydası, âhiretin yanında pek azdır."[176]

Âsım'ın nesli, dünyaya dünya kadar, ukbâya ukbâ kadar değer verecektir.

Dünyadan nasibini unutmayacakdır.[177] Fakat, ne yapsam ne etsem de cenneti kazansam diye de çırpınacaktır.

---

174 Bediüzzaman Said Nursî Hizmet Rehberi shf: 108 Sözler Yayınevi İstanbul.

175 Bediüzzaman Said Nursî Hizmet Rehberi shf: 149 Sözler Yayınevi İstanbul.

176 Bediüzzaman Said Nursî Hizmet Rehberi shf: 107

177 Bediüzzaman Said Nursî Hutbe-i Şamiye, shf:6 Sözler Yayınevi, İst.

Evet, Allah'a iman itici bir kuvvet olarak, cennete imana çekici bir kuvvet halinde, onun coşkusuna ve heyecanına sebebiyet verecektir. Şahlanmış, coşmuş bir at gibi... Yoruldum, bıktım, usandım demeyecek; çatlayıncaya kadar koşacak ve çatladığı yerde de kalacak.

Davet Vâki Olduğunda, Ebû Âkil Gibi Diril Gel

Ebû Akil gibi mezarında, kefeninde bile olsa, herhangi bir davet olduğundan dirilip gelecek bir nesil...

Ebû Akil'i Bedir ashabı arasında künyelerde görürüz. Uhud ashâbı arasında görürüz. Hudeybiye'de görürüz. Hendek'te görürüz. Hayber'de görürüz ve sonra Yemâme'de görürüz. Yemâme son yerdir O'nun için... Durmadan aradığı şeyi tâkib eden insan, o güne kadar bulamamıştı. O gün de bulamayacağına dair bir ümitsizlik içindeydi. Kolundan aldığı bir yara ile çok kan kaybetmiş, vücudundan aldığı yaralarla yürüyemeyecek hale gelmiş, bir çadıra götürülmüş, konmuş, üzerine bir örtü örtülmüş, komada diye ölümü beklenen bu insan, orada sessiz sessiz yatıyordu. Başında da İbn-i Ömer vardı. Bir aralık dişini tırnağını sıkması, mukavemet etmesi gerekiyordu.

Ensardan Maan b. Adiyy'nin sesi duyuldu. Bu ses şöyle diyordu: "Ey Ensar topluluğu! Huneyn'de ki gibi torparlanıp, yeniden hücumu kalkmak, bir kez daha kendimizi göstermek gerekiyor." diyordu.

İbn-i Ömer diyor ki; "Maan b. Adiyy'nin sesini duyan, ölümünü beklediğimiz bu adam, hortluyor gibi oldu ve derken gözümün önünden süzüldü kayboldu ve kayıplara karıştı. Ben arkasından daldım, onu takip ediyordum. Bir aralık kılıç kullanmasına, o kesik kolu mâni oluyordu. Hemen yere eğildi, mâni olan kolunu ayağıyla bastı kopardı ve tekrar daldı.

Harp bitmişti. Ve ben O'nu bütün aramalarımın sonunda tanınmaz bir vaziyette buldum. O kadar darbe yemişti ki, tanı-

maya imkân yoktu. Bakışları tamamen bulanmıştı. Ama nazarında âhiretin tatlı, sonsuz ufukları cilveleniyordu. Yanına sokulduğumda, işte bu manzaranın ruhunda hasıl ettiği şevk ve zevk âdeta her tarafında görülüyordu. Beni görünce, herhâlde hissetti. "Nasılsın?" dedim. O bana cevap vermedi. Soracağı şey başkaydı. Derin bir endişesi vardı. Ebû Âkil öldü, ölebilir, ama mesele bu değildi. Başka bir mesele vardı. Bir tek kelime söyleyecek kadar bir enerjisi vardı, onu bir kerede atacak onu söyleyecekti. Ben kulağımı ağzına verdim. Fısıltı halinde şunu söyledi: "Kim galip, kim mağlub?" diyordu. "Müjdeler olsun! Allah düşmanı öldürüldü" dediğim an, birdenbire güldü o insan. Elini kaldırdı, belki Allah'a hamd ediyordu. Bir laf söyledi o kadar; o lafı söylemek için enerjisini saklıyordu. Geldim babam Ömer'e naklettim. Ayaklarının bağı çözülmüş gibi oturdu, ağladı. Oğlum! dedi: "Hayatı boyunca aradığı oydu; Bedir'de aradı bulamadı, Uhud'da aradı bulamadı. Derken Yemame'de Mevlâ lûtfetti.[178]

İmana ve İslâm'a hücum eden kim varsa, onlara karşı çok canlı ve kanlı olacak.

İnsanlığı saadete erdirmek için, tebliğ ve irşad için, Hakk'ın i'lâsı için kendisine düşeni en canlı ve kanlı şekilde yapma aşkıyla yaşayacak.

İslâm diyarını boğmak isteyen sâlibe karşı, küffâra karşı kezzaba karşı; hücumları göğsünde eritecek, parçalayacak güçlü bir îmâna, iradeye, azme, sahip olacaktır.

"Arkadaş! Yurduma alçaklara uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hâyâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.[179]
Kanayan bir yara gördüm mü yanar tâ ciğerim,
Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim.

---

178 Kur'ân-ı Kerim Tevbe Suresi Ayet: 38
179 Kur'ân-ı Kerim Sasas Suresi, Ayet:77

Adam aldırma da geç git, diyemem, aldırırım.
Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırırım.[180]
Böyle bir davet, kabrinde bile olsa Ebu Akil gibi dirilip gelecektir.

Millet Ruhu

Bir yiğit vardı gömdüler şu karşı bayıra...
Arkadan kefenini, gömleğini soydular.
“Aman kalkar!” deyip üstüne taşlar koydular,
Bir yiğit vardı; gömdüler şu karşı bayıra.

Yiğidim, hele anlatıver olup biteni!
Sen dertli, vatan dertli, oturup ağlayalım...
Ağlayıp da sînelerimizi dağlayalım..
Yiğitim, hele anlatıver olup biteni.
Ses ver yiğidim, yoksa beni duymuyor musun!
Yıllar var ki, hep hayâlinle oynaşıyorum,
Kalkıp geleceğin ümîdiyle yaşıyorum...
Ses ver yiğidim, yoksa beni duymuyor musun?!

Sırtında ârdan bir gömlek, yılların vebâli,
Ümitle ışıldayan gönlüm, seni bekliyor;
Kâh göklerde uçup, kâh yerlerde emekliyor.
Sırtımda ardan bir gömlek, yılların vebâli.

Her tarafda harâb eller, baykuşlara bayram,
Köprüler birbir yıkılmış yollar yolcusuz,
Gelip uğrayanı kalmamış çeşmeler, susuz..
Her tarafta harâb eller, baykuşlara bayram.

---

180 a İbn-i Sa'd Tabakatü'l-Kubra c:3 shf:474 Dar'ü-Sadır, Beyrut-1376-1957.
b M.Fethullah Gülen Altın Nesil Konferansı shf:55

İradelerde çatırdı, ruhlarda müthiş şok,
Târihi yağmaladı bir düzine talihsiz;
Değerler altüst oldu, mukaddesât sâhibsiz,
İrâdelerde çatırdı, ruhlarda müthiş şok.

Tıpkı rüyâlarda olduğu gibi diril gel!
Beyaz atının üzerinde bir sabah erken;
Gözlerim kapalı rûhumda seni süzerken,
Tıpkı rüyâlarda olduğu gibi Diril, gel![181]

Âsım'ın Nesli Bir Allah, Vaadi ve Nebi Müjdesidir

Dirilmeye başlamış bu nesli bekliyoruz. Bu bâzılarına göre hayal, bazılarına göre mâzide binlerce nümunesi olan yüce bir ideal...

Şafağımızda çoktan çakmış ve belirmiş.. bir Allah va'di, Nebî müjdesi.

Âsım'ın nesli diyorsun. Ne uzun boylu hayal!
Âsım'ın nesline münkâd olacak istikbal.[182]

Evet ümitvar olunuz kardeşlerim, şu istikbal inkılâbâtı içinde en yüksek ve gür sadâ İslâm'ın ve Kur'ân'ın sadâsı olacaktır.[183]

Bu Mübarek Neslin Hatırasına Biz Ne Yapalım?

Bu neslin hatırasına ölsek, yine de bir şey yapmış olamayız.

"Bu taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ nâmıyle,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecramiyle;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,

181 M.Akif Ersoy Safahat c:2 shf: 1034 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul
182 M.Akif Ersoy Safahat c:2 shf: 782 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul
183 M.Fethullah Gülen Kırık Mızrab shf: 24-25, Pırlanta Kitap Serisi Nil Yayınları-İzmir, 1991.

Yedi kandilli Süreyyâyı uzatsam oradan;
Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem,
Gündüzün fecr ile âvîzeni lebrîz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamlar sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana.[184]

Âsım'ın Nesli'ni selamlıyor, büyüklüğü ve yapacakları karşısında beni ve benim gibilerini affetmelerini diliyor, hepinizi Allah'a emanet ediyorum.

---

184 M.Akif Ersoy Safahat c:2 shf: 840 Feza Gazetecilik A.Ş. İstanbul.

BİBLİYOGRAFYA

1- Aclûnî, Keşfu'l-Hafa, Dâr-ı İhyaıt-Türasil Arabî, Beyrut,1351.H

2- Ahmed b. Hanbel, Müsned, Dârü'l-Maarif matbaası, Mısır, 1954.

3- Ahmet Lütfi Kazancı, Peygamberler Tarihi. Nil Yayınları İzmir, 1997.

4- Ali b. Bürhaneddin, Halebî, El-Mektebetü'l-İslâmiye, Beyrut.

5- Aliyyü'l-Kâri; Şerhu's Şifâ li'l Kâdi İyaz, Dârü'l-Kutubü'l-İlmiyye

6- Allah Dostları (Hilyetü'l-Evliya-Sıfatü's Safve'nin tercümesi- Çevirenler: Said Aykut, Enver Güvenç, Şule Yayınları, İstanbul.1996/Yahya Atak, Abdulhamit Barışık, Fuad Aydın.

7- Bediüzzaman Said Nursî, Sikke-i Tasdik-i Gaybî, Sözler Yayınevi, İstanbul, 1988.

8- Bediüzzaman Said Nursî, Hizmet Rehberi, Sözler Yayınevi, İstanbul.

9- Bediüzzaman Said Nursî, Mektûbat, Sözler Yayınevi, İstanbul, 1989.

10- Bediüzzaman Said Nursî, Risale-i Nur Külliyatı, Nesil Yayınları, İstanbul,1996.

11- Bediüzzaman Said Nursî, Sözler, Sözler Yayınevi 1989, İstanbul.

12- Bediüzzaman Said Nursî, Mesnevi-yi Nuriye, Envâr Neşriyât, İstanbul, 1993.

13- Bediüzzaman Said Nursî, İçtimaî Reçeteler, Hutbe-i Şâmiye, Münâzârat, Tenvir Neşriyât İstanbul, 1990.

14- Beyhâkî, Delâilü'n-Nübüvve, Dârü'l-Kutübü'l-İlmiyye, Beyrut, 1985.

15- Bir İngiliz Ajanının Hatıraları, Hampher "İslâm'ı Nasıl Yok Edelim" Nehir Yayınları, Tercümesi Nevzat Göktaş, İst.1995.

16- Buhari, Et-Tarihu'l-Kebir, Haydarâbâd 1362.

17- Ebû Nuaym el-İsbahânî Ahmed İbn Abdillah, Hilyetü'l-Evliya, Dâru'l-Kutubi'l-Arabi, Beyrut,1969.

18- Esbab-ı Nüzûl, H. Tahsin Emiroğlu, Ülkü basımevi, Konya, 1978.

19- Hasan el-Bennâ, Risaleler, Terc.: Hasan Karakaya, H. İbrahim Kutlay, Hikmet Yayınları Cihan matbaacılık İstanbul.1984.

20- Hasen el-Bennâ'nın Hayatı ve Risaleleri, Mütercim Ramazan Nazlı, Arslan Yayınları. İstanbul.

21- İbn-i Abdulberr, İstiab, Kahire, tarihsiz.

22- İbn-i Cevzî, Sıfatü's-Safve, Ebu'l-Ferec Abdurrahman, Müesseset'ül-Kütübi's-Sekâfiye. Beyrut, 1991.

23- İbn-i Hacer, el-İsâbe fî Temyizi-s-Sahabe, Dâru Sâdır, Beyrut 1328.

24- İbn-i Hişam, Es-Siretü'n-Nebevî, Dâru'l-Kalem Beyrut-Tarihsiz.

25- İbn-i Kesir Tefsiri, çevirenler: Dr. Bekir Karlığa, Dr. Bedrettin Çetiner. Çağrı Yayınları, İstanbul 1993.

26- İbn-i Sâ'd, Et-Tabakatü'l-Kübra, I-VII, Dâru Sadir Beyrut, 1960.

27- İslâm Ansiklopedisi, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1964, çevirenler: A. Adıvar, A. Arat, İ.Kafesoğlu, T.Yazıcı.

28- Kadî İyaz, Eş-şifa, Dâru'l-Fikir, Beyrut-1988.

29- M. Âkif Ersoy, Safahat, M.Ertuğrul Düzdağ, Timaş Yay. 1992, İstanbul.

30- M. Âsım Köksal, İslâm Tarihi, Mekke Devri, İrfan Yayınevi İstanbul, 1973.

31- M. Fethullah Gülen Ölçü veya Yoldaki Işıklar, TÖV. Yayınları, İzmir, 1997.

32- M. Fethullah Gülen, Kırık Mızrap, Nil Yayıncılık, İzmir, 1996.

33- M. Yusuf Kandehlevi, Hadislerle, Müslümanlık Mütercimler: Ahmet M. Büyükçınar, A. Ömer Tekin, Mustafa Yalçın. Kalem Yayınları. 3.baskı İst.1979.

34- M.Fethullah Gülen Altın Nesil Konferansı.

35- Muhammed İkbâl, Benlik ve Toplum (Esrar ve Rumuz-Eksen Yayıncılık İstanbul,1990 çeviren: Dr. Ali Yüksel.

36- M. Fuat Abdulbâkî, Muvatta, Taharet, 28, Dâru İhyâıt Türâsi'l-Arabî Yayınları Beyrut-tarihsiz.

37- Müslim İmare, Ebu'l-Hüseyn el-Haccac en-Neysâbürî; Sahih-i Müslim, I.V. El-Mektebetü'l-İslâmî, İstanbul, 1955, Fen Ofset.

38- Nebhânî, Yusuf b. İsmâil; Huccetüllahi, âlel âlemîn fî mu'cizât-ı Seyyid-il Murselîn, Dârü'l-Fikr Beyrut, Tarihsiz.

39- Necip Fazıl Kısakürek, Çile, Bütün Eserleri, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul, 1989.

40- Necmeddin Şahiner, Belgelerle Bediüzzaman'ın Kabir Olayı, 2.baskı Timaş Yayınları, İstanbul, 1996.

41- Nesâî, Tercümesi: A.Muhtar Büyükçınar, Ahmet Tekin, Ö.Faruk Hasan, Yaşar Erol, Kalem Yayınları, İstanbul 1981.

42- Osmanlı Zaferleri, Ahmet Refik, Timaş Yayınları Osmanlı Serisi, İstanbul, 1996.

43- Prof. Dr. Muhammed Umera Mütercim: Ali Aslan "Müslümanların Hıristiyanlaştırılması" Denge Yayınları İstanbul.

44- Riyazü's-Salihîn tercümesi musannif: Muhyiddini Nevevî, Tercüme: Kavamüddin Burslan, Hasan Hüsnü Erdem. 2. baskı, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1964.

45- Sahabeden Günümüze, Allah Dostları, Çevirenler: Said Aykut, Enver Güvenç, Yahya Atak, Abdulhamit Barışık, Fuat Aydın, Şûle Yayınları, İstanbul, 1996.

46- Sahabi Ansiklopedisi, Yeni Asya Yayınları. İhsan Atasoy, Mehmet Paksu, Cemal Uşşak, İstanbul 1993.

47- Sahibi İbn-i Hıbban, Tahkik Kemal Yusuf el-Hut 2.baskı Dârü'l-Kütübi el-İlmiyye, Beyrut, 1996.

48- Sahih-i Müslim, Taharet, 39, Neşr, M. Fuat Abdulbaki, Nevevi şerhi. Beyrut 1972.

49- Sahihu'l-Buhari Tercümesi 1, 4. baskı Dâru İbn Kesir el-Yemame Beyazıt 1410-1990.

50- Sünen-i İbn-i Mace, Beyrut 1996-1416.

51- Sünen-i İbn-i Mace, Dâru'l-İhyâi'l-Kutubi'l-Arabiyye, Mısır-1952.

52- Yavuz Bahadıroğlu, Fâtih; Hayatı, Mefkûresi, Mücadelesi, 3. baskı Yeni Asya Yayınları İst.1991.

53- Yunus Emre Hayatı ve Bütün Şiirleri, Mustafa Necati Bursalı, Erhan Yayın-Dağıtım, Çile Yayınları, İstanbul-1980.